

Index Rerum.

- Iure permissit à sententia interlocutoria habente vim diffinitivam, & an à mandato de exequendo. d. 22. n. 5. & 30. p. 273. & 279
- Quoad suspendendi effectum non admittitur à mandato de recognoscendo scriptura, an sit propria, necne. differtat. 2. num. 27. pag. 273
- Iure civili quoad suspendendi effectum non admittitur à sententia mere interlocutoria, hoc est neque diffinitivam vim habente, neque continente grauamen, per appellationem à diffinitiva interpositam irreparabile. differtat. 22. n. 8. ibid.
- Suspensiva non admittitur à iudicis mandato de exequendo eo, quod iure paratam executionem habet, & quare? d. 22. n. 32. cum 2. seqq. p. 279 & 280
- Iure denegatur ab ipsa executione facti, num. 34. ibid.
- Quod non admittatur à mandato de exequendo, ut potè à sententia mere interlocutoria, Accurf. sibi in aliis locis contrarius docuit, cuius sententia præualuit, magisque recepta est, licet nonnulli variant tam quoad qualitatem mandati, quam sententiæ, cui illud sit adscribendum. d. 22. n. 36. pag. 280
- Ex sententia Roderic. Suarez à præcepto negatio de non exequendo admittitur quoad utrumque effectum, non autem admittitur quoad suspensivum à præcepto affirmatio de exequendo, quæ distinctio, & concordia aliis omiſſis, retinetur. differtat. 22. num. 37. ibid.
- Ab affirmatio de exequendo non solum denegatur ubi illud factum est ab executore mero, sed etiam ubi à mixto contra Fachin. nec tantum à mandato de exequendo sententiam iam latam, sed & instrumentum paratam executionem habens contra Felin. & alios. d. 22. n. 38. pag. 281
- A mandato de exequendo chirographo, legitime in iudicio recognito, non admittitur quoad suspendendi effectum, & si error allegatur. d. 12. n. 39. ibid.
- In causa summaria, quæ executiva non sit, admittitur quoad utrumque effectum. d. 23. n. 52. p. 289
- Approbatio in favorabilibus facilius præsumitur. d. 13. n. 42. p. 186
- Argumentum ab etymologia vocabuli ab essentiali rei natura sumpta validum, ac legitimum est, & quando hoc procedat? differtat. 35. nu. 16. & 18. p. 472. & 473
- Argumentum à genere ad speciem quando procedat. d. 35. num. 17. p. 473
- Argumentum à gratuita concessione, seu donatione, ad venditionem in materia usuraria non valet. d. 35. n. 56. p. 481
- Argumentum à censu vitalitio ad redimibilem personalem, similiter non valet & quare? d. 35. n. 57. ibid.
- Argumentum à locatione operarum ad earum venditionem non valet. d. 35. n. 58. ibid.
- Argumentum à locatione ad venditionem locum non habet nisi data paritate rationis, d. 35. n. 86. p. 486
- Argumentum à pacto ad legem vel statutum valet affirmatiue, non autem eodem modo valet vice versa à lege vel statuto ad pactum, & quare? d. 35. n. 109. p. 489
- Argumentum à legibus civilibus sumptum Ecclesiæ præiudicare nequit. d. 15. n. 12. p. 181
- A contrario sensu fortissimum iudicatur. d. 4. n. 1. p. 35
- Sumptum ex verbis *falsa que sua casada legis 3. tit. 15. p. 2. non evincit*, Regina minore nupta, ad maritum eius Regni administrationem pertinere. d. 4. n. 86. p. 43
- A toto ad partem valet. d. 4. n. 20. p. 35
- De Regno ad maiotatum validè in Hispania sumitur, & quare? d. 4. n. 27. p. 37
- A sufficienti partium enumeratione, in iure frequentis, & validum est. d. 4. n. 52. p. 39
- De contractibus ad quasi contractus valet. d. 5. n. 57. p. 55
- De contractibus ad iudicia similiter valet. d. 5. n. 58. p. 55. & 56
- Ab æquiparatis, in eo tantum casu locum obtinet, in quo fit æquiparatio, non in aliis. differtat. 6. n. 45. p. 64
- De feudo ad emphyteusim, & vice versa regulariter valet. d. 13. n. 17. p. 152
- Ab emphyteusi, vel feudo ad simplicem locationem sumi non potest. differtat. 13. num. 22. p. 154
- De fisco, & Republica ad Ecclesiam, regulariter valet. d. 13. n. 53. p. 157
- Abſurdo in iure validum, ac frequens est. d. 26. n. 8. p. 320
- Ab ordine literæ validum est in iure, ut ex tali ordine eliciatur ac præsumatur mens, & intentio disponentis, quod primo loco scriptum præcedere voluerit. differtat. 26. num. 11. ibid.
- Et qualiter id procedat, & accipiendum sit? à num. 8. p. 329
- Argumenta aliqua ab his allata, qui generaliter volunt, primum conductorem, idem quod secundus offerentem, ei esse præferendum, breviter referuntur, ac reselluntur. differtat. 13. num. 60. pag. 158
- Quibus plerique vtuntur ad concedendam vim executionem privatae scripturæ recognite, pet se non sufficienti ad inducendum absolute executionis ius, & quare? differtat. 23. num. 8. pag. 284
- Motiere tamen potuerunt legislatorem ad ita disponendum. d. 23
- Assertorium iuramentum, vide in verbo *Iuramentum*, & verbo *Leges Regiæ*.
- Athanagildus Gothorum Rex, vide in verbo *Agila*.
- Auth. ut deliberandi ius, collat. 9. siue novella 158. in fin. princip. vers.* Et rursus alia, & §. *Sancimus. vers. Sed obinero*, optime intelligitur contra Anton. Theſaur. & Schifodeger. differtat. 11. num. 106. post med. vers. *Quod verò ad secundum.* p. 127
- Idem *Auth. vers. Porro eam l. expenditur & explicatur. n. 107. circa med. vers. Ex qua ratione*

B

- B**aldus, & alij generaliter docentes, heredes vxoris, ante sententiam super adulterio latam decedentis, dotem non amittere, rectè intelliguntur. d. 14. n. 27. p. 165
- Eius assidua varietas notatur. differtat. 4. num. 59. p. 175
- Doctrina per Text. in *l. C. de contrab. & commit. stipulat.* iuxta eius *l. terminos* rectè intelligitur. d. 16. n. 36. p. 206
- Eiusdem locus à D. Couart. citatus expenditur, & aduersus eum retorquetur. d. 23. n. 50. p. 289
- Bartholomei

Index Rerum.

- Bartholomei Humada singularis sententia, dum legis partem desiderantis, ut Rex minor vique ad 20. ann. sub curatore viuat, defectu duntaxat negat, fundamentum refertur. d. 3. n. 28. p. 27
- Cui dum respondere negligit Ioan. Gutier. contrarium securè docens, satis eius debilitatem insinuat, exemplo Luna, canis laratu neglecto, cursum suos peragentis. ibid. n. 29. ibid.
- Bartholus in materia transmissionis suorum heredum, superatâ difficultate sublata à Justiniano differentie inter suos, & emancipatos obſtupuit, articulum hunc cogitandum relinquens, & alij audacius putarunt, emancipatum filium hodie velut suum transmittere. d. 11. n. 66. p. 117
- Eius doctrina in *Liquineque. C. de omni agro deserto. lib. 11. latè examinatus, ac declaratur. d. 15. à n. 69. ad 74. p. 190. & 191*
- Et vide in verbo *emphyteusim habens*.
- Idem Bart. & alij confessionis iudiciali executionis ius simpliciter tribuentes, necessitad accipiendi sunt de ea confessione, quæ in liti exordio facta est. d. 13. n. 57. p. 413
- Variis in locis diuersimodè loquens circa executionem sententiæ, vel instrumenti, quid incertum, & illiquidum continentis, declaratur, & coneliat. d. 24. n. 32. 300
- Rarus *conf. 36. vol. 1. & in lsi quis stipulatus 57. n. 4. ff. de solut. rectè intelligitur. d. 26. n. 86. p. 322*
- Bellorum, ac discordiarum Republicæ maximum incrementum paratur, Regno inter gemellos diuiso, ac postea ei, qui ab altero ex illis primò natus fuerit adiudicatur, & quare? d. 4. n. 47. cum 2. seqq. p. 39
- Beneficium missionis in possessionem concessum in *l. fin. C. de cæſſo. D. Adr. tollendo*, heredi scripto in testamento non abſolito, nec in aliqua sui parte vitiatò, locum etiam habet in herede instituto in testamento nuncupatio in publicam scripturam redactò. d. 21. n. 53. p. 260. & d. 26. n. 16. & à n. 73. p. 321. & 330
- Restitutionis in integrum, vide in verbo *restitutio*.
- Biennium ad quid concessum iure fuerit in chirographo contenti, se mutuum pecuniam accepisse, quam non accepit, vide in verbo *Exceptio non numerat pecunia*, verbo *Ima*, & verbo *Recognoscens*.
- Blasius Robles notatur, quòd minus rectè percepit Oſwaldum Hilligerum. d. 11. n. 87. p. 120
- Bona mobilia & immobilia longè inter se differunt, propriamque, ac distinctam significationem habent. d. 29. n. 17. 18. & 22. p. 365. & 466
- Bona intelliguntur, quæ superflua deductò are alieno. d. 8. n. 53. p. 285
- Et extensè tantum personæ privilegio fruuntur. d. 14. n. 60. p. 175
- Omnia, quæ soluto matrimonio reperta fuerint, viri & vxoris communia præsumuntur. d. 8. n. 55. p. 85
- Paraphernalia quæ sunt, & an & qualem hypothecam habeant in bonis viri. differtat. 2. n. 62. & 64. p. 10. & d. 9. n. 7. p. 88
- Aduentitia filijfam. in quibus patri vsusfructus conceditur, vel negatur, vide in verbo *Pater*, & in verbo *Prescriptio*. Dotalia in verbo *Dotales res*.
- Bonarum appellatio etiam iura, & actiones comprehendit. d. 8. n. 47. p. 85. & d. 17. n. 12. p. 218
- Obligatio simpliciter facta, cur ex iuris dispositione non tantum bona presentia, sed & futura complectatur? d. 10. n. 30. p. 250
- D. D. Vela Differtat. Iuris Tom. I.
- Bonarum immobilium vocabulum sui naturæ generale non est ad annuos redditus, siue eos non comprehendit, sed ad eos tantum extenditur ex iuris censura ob æquiparationem ab eo factam. d. 29. n. 42. & 48. p. 368. & 369
- Burgensis Marcus Salon de Pace ad longi temporis consuetudinem inducendam solos iudiciales actus admittit, ad consuetudinem verò longissimi temporis etiam extraiudiciales, cuius sententia resellitur. d. 3. n. 38. p. 28

C

- C**aptiuorum redemptio, siue publica auctoritate, siue priuata fiat, publicam causam continet, ut pro his obſides dentur, & quare? d. 35. n. 33. cum seqq. p. 494
- Captiuorum redemptio & libertas cæteris omnibus rebus fauorabilior est. differtat. 35. num. 132. p. 494
- Cardinalium consilium liberè, & absque vilo metu proferendum, & à R. P. in arduis Ecclesiæ negotiis sequendum, non ex iuris necessitate, sed ex decencia tantum. differtat. 4. n. 85. p. 43
- Causa omiſſis in quacunque dispositione siue legis, siue hominis remanet sub regula, ac dispositione iuris communis antiqui. d. 4. n. 37. p. 38. & d. 5. n. 8. p. 50
- In lege omiſſis ubi eandem rationem habet cum expresso, etſi sub legis verbis non comprehendatur, nec veniat, venit tamen sub eius mente, quæ ex ratione deducitur. d. 7. n. 20. p. 71. d. 11. n. 95. & 96. in fin. p. 122. & d. 21. num. 18. p. 257
- Ratio cuiusvis à legum latoribus non consideratur. d. 10. n. 49. p. 101
- Causa futurus incertus nullo humano consilio regi, aut gubernari potest. d. 29. n. 54. p. 370
- Causa plus influit in se ipsa, quam in caſtato. d. 4. n. 42. p. 38
- Causæ defectus scripturam vitiat, vide in verbo *Causa*.
- Cautela communis, ut ad effectum actionem perpetuandi, in instrumento apponatur clausula, qua debitor cum iuramento se talem esse affirmet, hodie stante iure Regio Hispano locum non habet, & quare? differtat. 10. num. 31. pag. 99
- Cautela quânto plus est in aliquo actu, tanto plus fraudis, seu calliditatis esse præsumitur. d. 12. n. 55. p. 145
- Cautionis verbum non refertur præcisè ad confessionem, sed ad obligationis chirographum, aliudve instrumentum, siue consistendo, siue promittendo alicui factum. differtat. 21. num. 61. p. 265
- Si talis cautio causa careat, inefficax est ad obligandum, & quare? d. 21. n. 15. & 75. p. 257. & 270. & d. 25. n. 5. 6. & 7. ubi quòd generaliter id procedat etiam in publico instrumento, & stante quoque dispositione *l. 2. tit. 16. lib. 5. compilat.* contraria nonnullos. pagin. 308. & 309
- Cautione vel obligatione superflua neque iure petita, nemo debet. d. 29. n. 59. p. 371
- Celæ, cum superatis Alpibus Italianam adirent, bellumque intestinum inter se pararent, interuentu, & precibus mulierum ad concordiam reuocati sunt, & quæ inde apud eos nata fit consuetudo? d. 4. n. 93. p. 46
- Z z z Censur

Index Rerum.

Census consignatiui à l. 12. tit. 15. lib. 3. Recop. taxati sunt ad rationem vicefime pro milliario, ac denique posteriore pragmatica ad minus reducti sunt omnes census. dissertat. 27. num. 1. pag. 138
Census creditor potest ad eius redemptionem cogere tertium, qui ex pacto cum debitore celebrato ad hoc tenebatur, licet reditus recurfos à tempore noticiæ in sortem imputare teneatur. d. 17. n. 43. p. 345
Census debitor quod ad se attinet, pacificè legitime cum alio potest, vt ex pecunia, quæ penes se est censum redimet, & contra eum ex pacto illo ad integram redemptionem agere. diss. 27. n. 46. ibid.
Census debitor ex pacto obligare se potest fideiussori ad eum intra certum tempus redimendum, fideiussorque virtute eiusdem pacti agere potest contra ipsum debitorem ad redemptionem. d. 27. n. 47. ibid.
Census à Rege ex ipsius iuribus, & redditibus alieni debitus, vulgò dicitur iuro. d. 28. num. 1. p. 439
Census an extinguatur extincta re, super qua census redimibilis impositus est? d. 28. n. 4. & 5. ibid.
Census debitor an possit per pactum obligari creditori, vt pereunte re censita, census obligatio nihilominus duret. d. 28. n. 6. 22. & 53. p. 349. 351. & 356
Census si non extinguatur extincta re, super qua impositus est, non satis eius emptori, seu creditori consultum videtur per solam personalem obligationem, qua sola ius exigendi reditus sustinetur. d. 28. n. 7. p. 349
Census redimibilis an super sola personali obligatione non solum sustineri, sed ab initio constitui possit? dissert. 28. num. 15. & 16. pag. 350. & 351
Census redimibilis super alio impositus, an eo redempto cesset, & extinguatur, quasi remanens absque fundo, vulgò finca. d. 28. num. 17. p. 351
Census antiquus nouo subjugatus, eius creditori, eidemque noui census debitori redemptus, simpliciter perire non dicitur, cum iustum pretium pro illo Dominus acceperit. d. 28. n. 24. p. 352
Censualis contractus cui appositum est pactum de redimendo censum, cum alter ei suppositus redemptus fuerit, sublata restrictione redimendi præcisè, utique sustinetur? diss. 28. num. 27. p. 352
Census super vniuersitate bonorum & obligatione personali vendentis, nullis bonis specificatis, constitui non potest. d. 28. n. 63. p. 357
Censum venditores non maiorem pensionem tribuere tenentur quam recipere soliti fuerunt ex bonis suis censui subiugatis. d. 28. num. 64. ibid.
Census consignatiui emptio tunc demum tantum illicita est ob certitudinem redditus annui, cum talis certitudo versatur circa tempus quo census certitudo durabit, non verò cum vertitur tantum circa taxam illius. d. 28. n. 78. p. 359
Census consignatiui taxa potest esse varia iuxta consuetudinem Regionis, vel definitionem Principis, etiam secularis. d. 28. n. 79. ibid.
Census in moneta argentea constituti redemptio iam in eadem moneta faciendi sit? d. 28. num. 87. & 88. p. 360
Census redimibilis an super alio redimibili consti-

tui possit. d. 29. n. 1. & 10. p. 361. & 363
Census constitui debet super re immobili, aut pro tali habita. ibid.
Census redimibilis res stabilis non est, sed mutationi & extinctioni obnoxia. d. 29. n. 2. p. 362
Census redimibilis an magis inter res mobiles quam immobiles sit computandus, ibid. & n. 11. 18. 19. 22. & 42. p. 363. 366. & 368
Census subiugatus, siue super quo consignatiuus census imponitur, an perpetuus & redimibilis esse oporteat. d. 29. n. 3. p. 362
Census super alio impositi debitor, si illo redempto dicat, se fore paratum rem aliam securam suo censui supponere, an creditor compellendus sit ad hanc obligationem admittendam, cum de ea ab initio non conuenerit. d. 29. n. 6. 58. 59. & 60. p. 363. 370. & 371
Census seruatiui qui sint, & in quo differant à consignatiuis, seu redimibilibus, diss. 29. num. 12. p. 364
Census, seu redditus annui, siue illos exigendi iura, longè plus habent quam simplicia iura & actiones, seu debitorum nomina, & quare? d. 29. n. 19. p. 238
Census personalis, siue super sola vendentis persona cum generali etiam bonorum obligatione impositi illiciti sunt, remissive, diss. 29. num. 20. p. 365
Census consignatiuus, siue ius annui redditus redimibilis, cum rei immobili, super qua imponitur cohercet, ratione huius coheretentiæ dicitur consistere in eodem loco, in quo res quibus coheret sita sint. d. 29. n. 21. p. 365
Census debitor cum redimens, potest vice pretij, seu sortis principalis dare alium fundum in eadem quantitate æstimatum, dissert. 29. num. 33. p. 367
Census fortunæ non subiacentes, vsuræ talem præferunt. d. 29. n. 54. p. 370
Census redimibilis super simili alio non minoris quantitatis impositus, vt iusto pretio æquiualeat, non eget illa pactione ad creditoris securitatem tendente in casu redemptionis prioris census, & quare? d. 29. n. 57. ibid.
Census venditor, seu debitor illo minus securo constituto ob redemptionem sibi factam alterius census, super quo ille impositus est, etiam absque facto videtur iure obnoxius id pretium pro eo acceptum emptori reddendum, & quare? d. 30. n. 1. & seqq. p. 374
Census super re aliqua impositum emens, an rem ipsam emere videatur. d. 30. n. 4. ibid. & d. 31. latius.
Census seu redditus annui ius à Domino in re sua constitui ac vendi iure potest, & fictio, quod res super qua impositus est vendatur, omnino est superuacanea, dissert. 31. num. 19. p. 384
Census seruatiuus quis sit. dissert. 31. num. 22. ibid.
Censuali in contractu ius quoddam reale contrahitur, quasi seruitutis res censui subiugata, vt ex ea annua pensio creditor præferatur. d. 31. n. 23. p. 385
Census consignatiui simul vendi & constitui possunt super certa re immobili, vel æquipollenti frugifera, ita ut opus non sit eos prius constitui, quam vendatur, dissert. 31. num. 27. ibid.
Census ex pretio rei venditæ super ipsa re empta in fauorem venditoris impositus iustus ac legitimus est. d. 33. n. 2. p. 404
Censum

Index Rerum.

Censum seu canonem emphyteuticum, adhuc durare penitus destructa domo ob arcem quæ superest, & reedificari potest, docuerunt plures. d. 33. n. 9. p. 405
Census consignatiuus redimibilis imponitur super re propria debitoris, simul se ad solutionem obligantis aliter quam in emphyteusi, in qua census imponitur super re directi domini. ibid.
Census consignatiui debitor, sicut subit periculum extinctionis rei censitæ, quoad illius amissionem, eodem modo id subitutus videtur, quoad obligationem soluendi, adhuc censum super illa re impositum, & quare? d. 33. n. 12. ibid.
Censita re extincta, siue census solutioni obnoxia, an adhuc maneat obligatio redditus soluendi. d. 33. n. 14. cum seqq. p. 405
Census consignatiuus redimibilis licitus tantum ac permixtus est sub titulo emptio-nis, & venditionis, dissertat. 33. numer. 20. pagin. 406
Census debitori satis est, quod velut dominus rei censitæ sentiat periculum extinctionis eius absque eo, quod adhuc ad census solutionem obligatus maneat, & quare? d. 33. num. 22. ibid.
Census venditor, seu creditor si periculo extinctionis rei censitæ adstrictus non esset, nihil distaret à mutante sub vsuræ, qui sortem mutuatam, in omnem euentum securam haber, & quare? dissertat. 33. numer. 24. ibidem.
Census consignatiuus, vt validus sit super quibus bonis imponi debeat. dissert. 33. num. 25. pag. 406
Censita re extincta, cessat causa essentialis ac finalis constitutionis census, & quare? d. 33. n. 27. ibid.
Census consignatiuus redimibilis cum sit annua quadam præstatio super fundo, & eius fructibus constituta, ferè nihil ab usufructu differat. d. 33. n. 36. p. 407
Census seu tributum si ex fundo Principi penditur pro parte perempta, pro eadem parte fundi dominus ab eo onere releuatur. d. 33. n. 38. p. 408
Census iure communi inspecto, an extinguatur pereunte re censui subiugata. d. 33. num. 42. cum seqq. ibid.
Census consignatiui debitor domum collapsam, sepe qua ille impositus erat reedificans, non eo magis ad eius solutionem adstrictus est. dissertat. 33. numer. 67. pagin. 422
Census consignatiuus non minus cessat extincta re censita, quam emphyteuticus extincta re emphyteutica, dissert. 33. numer. 68. pagin. 423
Census consignatiuus si ex scriptura non constat, sed inductus sit ex annuis præstationibus repetitis in causa in eis expressis census perpetui, an perpetuus iudicabitur. diss. 33. num. 70. & 71. ibid.
Censuarius renuncians casibus fortuitis, & promittens, quod si res censui obligata perierit, eam propriis sumptibus reedificare, redditusque soluere, an & quando ad id teneatur. d. 33. n. 72. 73. & 76. p. 426. 427. & 432
Censuarius, cuius culpa res censualis perit, ad reedificationem, & census solutionem tenet. D. D. Vela Dissert. Iuris Tom. I.

netur. d. 33. n. 82. p. 437
Census constitutio super certo fundo facta, an veram & propriam inducat hypothecam. dissertat. 34. num. 2. 12. 26. & 48. pag. 441. 444. 448. & 451
Et an talis hypotheca sit accessoria personalis obligationis. n. 3. p. 442
Et an requirat executionem debitoris antequam ad singularem possessoris deueniatur. n. 4. 13. 14. 15. 16. & 55. p. 442. 445. & 453
Et an sit talis hypotheca indiuidua. n. 5. & 8. p. 442
Et an sit regularis. num. 9. 10. & 60. pag. 443. & 454
Census potest consistere super diuersis rebus, vel prædiis et specialiter subnoxia. d. 34. num. 8. pag. 442
Census creditor an possit reditus decurfos antequam res censita ad tertium possessorem perueniret, vel ab eo, vel à debitore, esurse hæredibus pro libito exigere. dissert. 34. numer. 18. 19. 20. 56. & 62. pagin. 446. 453. & 454
Census consignatiui diffinitio varia ab Interpretibus traditur remissive, dissertat. 34. num. 26. pag. 448
Et Authoris definitio. n. 32. p. 449
Census consignatiuus redimibilis à consuetudine originem duxit, non à iure gentium, vt plerique falsò existimauerunt, diss. 34. num. 34. pag. 449
Census consignatiuus redimibilis excluditur ac secernitur à seueratitio, & à libellario, cui palliata inest vsura. dissertat. 34. num. 3. ibidem.
Census consignatiuus redimibilis ad sui substantiam requirit pretij acceptionem, in eoque distinguitur à contractu emptio-nis & venditionis, qui pretij conuentionem duratæ exigat. dissertat. 34. numer. 37. ibid.
Census consignatiuus redimibilis in quo distinguitur à censu iam constituto, & à censibus aliis modis quam per venditionem impositis. ibid. n. 38. ibid.
Census consignatiui quæ sit materia subiecta. d. 34. n. 42. p. 450
Census fructuarij maioribus quam pecuniarij periculis sunt expositi, & iure regio Hispano prohibiti sunt, atque antea impositi ad pecuniarios licitos reducuntur. dissertat. 34. num. 43. pag. 451
Censui potest subici res ad qualecumque debitoris dominium, etiam reuocabile vel vile tantum pertinens, modò non sit alienationis prohibitionis affectum: item res aliena de consensu domini. d. 34. n. 44. p. 451
Censui subiecti possunt res propria non immobilis, sed pro talibus à iure reputatæ, diss. 34. n. 45. ibid.
Census consignatiui redimibilis forma in quo consistat. d. 34. n. 47. ibid.
Censui consignatiui redemptio an pro parte, vel in totum fieri valeat, d. 34. n. 48. cum quatuor seqq. p. 451
Census consignatiuus consistere nequit absque fundo, aliæ re immobili, vel æquipollenti frugifera, & eius rei effectus, diss. 34. num. 53. p. 452
Census Dominus seu creditor, an sit requirendus à debitore, seu Domino rei censitæ eam alienante. d. 34. n. 62. p. 454
Census

Index Rerum.

Census si simpliciter constituitur super re immo-
bili, re censita in alium translata, non ille,
sed possessor dantaxat conueniendus est actio-
ne in re scripta, secus si venditor se etiam ad
census solutionem personaliter obligauerit, &
quare? d.34.n.65.p.455

Census venditor, vltra realem census imposi-
tionem ad redituum solutionem personaliter obli-
gatus, euitare non potest executionem aduersus
se petitam, re ipsa admitta pro rebus, aut
etiam oblata cum aliis bonis iusto pretio aesti-
matis pro sorte principali, ac rebus diuersis.
d.34.n.66.1bic.

Census dominus si extrajudicialiter tantum debi-
torem pro rebus interpellans, illos ab eo
recuperavit, non potest negligentia inculcari,
eo quod ad possessorem potius non recurrerit,
secus si iudicialiter post litem contestationem
illum interpellauerit, & quare? diff.34. n. 85.
p.450

Census impositio super certo fundo an sit idem
quod consignatio, & solam personalem indu-
cat obligationem. diff.35 num.6. & 147. p.471.
& 498

Census obligatio quemlibet rei censita posses-
sorem re ipsa comitatur & sequitur, velut lepra
leprosum. d.35.n.13.p.472

Census super sola personali obligatione absque
vllius rei assignatione, constitui nequit, etiam
sublatis Pontificis constitutionibus, soloque
iure inspecto naturae. d.35.n.27.p.475

Censualis contractus sub redimendi pacto cele-
bratus, nunquam ab vfura suspitione liber
est, & quando secus. d.35.n.104.p.488

Censui personali non possunt applicari condi-
tiones ad iustificationem census redimibilis
iure requisitae, & quare? differt.35, num.105.
ibid.

Cessio ad translationem iurium incorporalium
necessaria est. d.12.n.29.p.141

Charitas bene ordinata incipit a se ipso. diff.16.
n.50.p.209

Chirographum a parte subscriptum, licet testi-
bus munitum non sit, si tamen per partem re-
cognoscatur, plene contra eam probat, &
publici instrumenti vim habet in fauorem cre-
ditoris, eiusve heredis respectu personalis
actionis. d.21.n.2.p.255

Non munitum solemnitate legis scripturas,
C. qui posteriores, non praedicit quoad prae-
lationem creditorum hypothecario ex instrumento
publico, etiam posteriori, eo quoque casu ex
nonnullorum sententia, quo is in ipso instru-
mento fateatur hypothecam anteriori factam.
d.21.n.6.p.256

Certam debiti causam non continens, non
prodest nedom quoad hypothecariam actio-
nem, sed nec quoad merè personalem. diff.21.
n.15.p.257

Eti non sit munitum solemnitate legis scrip-
turas, eundem tamen effectum habebit praeferen-
di hypothecarium creditorem chirographarium
creditori ex instrumento publico posteriore, si
in tali chirographo cesset praesumpta fraus re-
petita, seu praeterea dici. d.21.n.2.p.258

Cum auctoritate iudicialia ad instantiam cre-
ditoris hypothecarii recognitum est, ac postea
debitor se in alterius fauorem sub hypothe-
ca bonorum in publico instrumento obligauit,
cessat fraudis praesumptio, & quare? d.21. n.23.
& 67.p.258. & 266

Sola debitoris subscriptione, ac recognitione

suffultum, plene aduersus eum probat quoad
actionem merè personalem, ibi numer. 24.
pag.259

Eti non recognitum, nec munitum solenni-
tatis d.1. scripturas, si tamen alias verum esse
constet per testes de contractu, & hypotheca
deponentes, vel alias, valet etiam ad praefere-
ndam illam hypothecam alteri posteriori
etiam ex instrumento publico. d.21.n.34 & 53.
p.260. & 264

In iure recognitum ex peculiaribus variarum
nationum statutis paratam executionem ha-
bet. d.23.n.1.p.284

Idem iure etiam communi absque difficultate
plurimi admittunt, maxime in illis partibus,
in quibus ex earum legibus publicum instru-
mentum paratam executionem habet, ibi n. 2.
ibid.

Trium testium virotum proprias subscriptio-
nes recognoscuntur, aut etiam duorum, de
contractu tenore deponentium, auctoritate
suffultum, executionis ius non minus habere
quam iudicialiter recognitum existimantur plu-
res, quorum sententia conuincitur. diff.23.
n.32.p.287

Idem in chirographo, per vnum testem de debito
deponentem, & litterarum comparationem com-
probato docuit Alphonsus Villadiego, id Par-
ladium imponens, qui similiter taxatur, ibi, num. 33.
pag.288

Recognitum non eo minus executioni manda-
ri potest, quod diem, qua confecta est (vulgo
fecit) appositam non habeat. d.26.n.24.p.323

Cetera vide in verbis *Creditor, Debitor, Exequendi
ius, Hypotheca, Qualitas, Recognitio, & Scriptura
primata.*

Chronicis antiquis fides plena adhibetur. d.4.n.14.
pag.34

Citatio ad effectum interrumpendi praescriptio-
nem, qualis requiratur? diff.26.n. 92. post med.
pag.334

Requiritur executio ad radicandum iudicium.
d.26.n.94. post med. p.335

Circuitus, vt videntur, non debet à iuris dispo-
sitione, recedi, quia regula illa suppositis termi-
nis habilibus accipienda est. d.27.n.30.p.345

Clausula obligationis bonorum, aut similis à no-
tatio in instrumento apponi omitta, cum sem-
per apponi consueuerit, perinde ex recepta
Doctorum sententia habetur, ac si apposta
fuisse, quae tamen sententia frequentius explora-
ta est tam à tribunaliibus, quam à scholis. d. 20.
n.21. cum 2. seqq. p.249

Clausula prohibitionis alienationis non absoluta,
sed qualificata quid operetur. d.34.n.96. p.463

Clausulae pertinentes ad accidentalia contractus,
sive extraneas partium conuentiones, vt hypo-
thecae, constituti, & similes, licet à notariis
soluta sint apponi, si tamen aliquando omittan-
tur, nec de partibus, cuius interest, voluntate vt
illae apponantur appareat, non possunt pro
appositis haberi, & quare? d.20. num. 37. cum
nonnullis seqq. p.251

Cognitio, seu declaratio contractus vsurarij, vel
de vfura suspecti, ad Ecclesiam tantum pertinet.
d.28. n.59.p.357

Coheredis datio non impedit effectum existentiae
sui heredis, non tantum quoad ea, quae ex tes-
tamento non deperdent, vt communis vult, sed
etiam generaliter. d.11.n.39.p.114

Collegia insignia Hispaniae per sortis iudicium Re-
ctorem eligunt. d.4.n.81. circa fin. pag. 4

Colonus

Index Rerum.

Colonus suos iniuste deseret labores, si terra à
se virtute praeterea conuentionis ad culturam
redacta, non ei concederetur in emphyteusim
sub canone correspondente temporis, quo ter-
rae erant steriles, & incultae, & concederetur
alij inspecto tempore, quoad culturam
redacta, & meliorata reperitur. d.17. num. 61.
pag.189

Colonus finita locatione fructus percipiens, fut
intelligitur. d.32.n.63.p.397

Colonarij, vulgo, *Pobladores*, Regni Granatenis
qui? & quando aliud se transferre possunt. d.35.
n.83.p.485

Commodum eueniens per consequentiam, non
verò principaliter, in consideratione non ha-
betur, expendantur in eam rem optima iura,
& bellissimi Alciati versus. dissert.27. num.48.
pag.345

Commodans, & deponens aduersus commodatari-
um & depositarium habent tam actionem
personalem, quam realem. d.32.n.44.p.396

Concesso aliquo, & id omne videtur concessum,
per quod ad illud deuenitur. d.5. n.43. pag.54.
& d.21.n.6.p.273

Cæca dies & dies oculata qualiter differant. d.30.
n.69.p.380

Concilium ciuitatis ciuitatem ipsam repraesentat,
eiusque nomine iurata facere, vel consuetudi-
nem inducere, & approbare potest. d.3. num.33.
pag.27

Condicticia actioe multo plenius, & efficacius
domino consulitur aduersus furem, quam rea-
li, & quare? d.32.n.58.p.397

Condictio omnis degenerat contra furem, & qua-
re? d.32.n.56.p.397

Condictio datur respectu solius possessoris, cuius
etiam dominium quoddam est, d.32.n.57.
ibid.

Condictio contra furem datur, re quoque admis-
sa, vel extincta absque vilo eius dolo, & qua-
re? d.32.n.59. ibid.

Condictio fortina datur etiam domino, re pe-
rempta, aduersus furis heredem, & quidem in
solidum. d.32.n.61. ibid.

Condictio rei propria aduersus eos, etiam datur,
qui etsi inspecta iuris censura, fures non sint,
eis tamen proxime accedunt. d.32.n.64. ibid.

Conditio fideicommissio à filio relicto his verbis
adscripta, si decesserit antequam res suas admini-
strare possit, tunc denum ex voluntate testatoris
impletur, cum filius decessit antequam integre,
& vlliter administrare valeat, absque eo, quod
restitutionis auxilio egeat, nempe ante 25. ann.
diff.6.n.24.p.120

Praecipue designatur per dictionem *si*, adiun-
ctam verbo *siuati temporis*, quomodocumque in-
certis, d.7.n. 7. p. 70. Formam quandam inducit
specificè obseruandam, ad hoc vt dispositio
sub ea facta locum habere possit, alias corrumpit,
maxime in lege, vel statuto. d.7. n.8. & 9. pag.70.
& 16.n.33.p.207. & 208. & d.21.n.44. & 45.p.262.
& 263. vbi id optime declaratur. Filij sui heredi-
ditati institutioni ita adiecta, si heres esse voluerit,
illam conditionalem facit, & eius rei effectus.
d.11.n.43.p.114

Potestatiua si sit, tantum vires sumit ex quo
impleta est, nec retrotrahitur ad initium con-
tractus, in quo à casuali, & mixta differt. d.21.
num.63. pag.266. & d.26. num.29. & 32.p.321.
& 324

Conditio, seu pactio, qua census emptor in ca-
su redemptionis alterius census, super quo sibi

venditus impositus est, huius etiam redemptio-
nem pacificiter in eum finem tendit, vt emptor
se securum & indemnem praestet. diff.28. n.3. &
seqq. p.349

Conditio, vel pactum quodcumque, quo ven-
ditor census obligatur inuitus ad censum redi-
mendum generaliter prohibetur in Extrajudiciali-
bus Martini V. & Calixti III. & in motu
proprio Pij V. d.28.n.11.p.350

Conditio sub vulgari subdit. comprehensa si *insti-
tus heres esse voluerit, aut non potuerit*, ipsi sub-
stitutioni dumtaxat inest, nec arguit contra-
riam in institutione, & quare? diff.11. num.42.
pag.114

Conditiones, quas Nicolaus V. in Bulla de censu-
bus requirit, iuri naturali, & diuino conue-
niunt, & conformes sunt, & eas probant Mart.
V. Calixtus III. & Pius V. d.28.n.66.p.357

Conditio, seu pactio, vt, debitor census super
alio impositi, illo sibi redempto, teneatur cena-
sum à se debitum redimere, est absolute sumptu-
illicita est, & contraria naturae census, & quare?
d.28. num.38. p. 354

Conditionalis actus proprie actus non est, d.28.
n.25.p.352

Conditionalia iura non transmittuntur. diff.11.
n.43.p.114

Conduens rem à domino de nouennio in nouen-
nium sub pacto de renouando, quam dominus
transacto primo nouennio alteri pro sequenti
contra pactum locauit, aduersus tertium hunc
nullam actionem habet, sed contra dominum
tantum ad interesse. d.12.nu.33.p.141. Bona vel
reditus priuati, pacto appposito, vt conductio
facta intelligatur iuxta disposita per leges Re-
gis, tantum se videtur referre ad ea, quae in
ipsis legibus expresse disposita sunt. d.17.n.40.
pag.224

Conductor in re conducta plerumque selet me-
liorationes facere, quas in solutione petitionis
reputat. d.13.n.60.p.158

Conductor primus regulariter non potest domi-
num cogere, vt rem sibi reloceat pro condita pre-
tione, quod alter offert, nisi ad id se pro solen-
nem scripturam dominus adstrinxerit, eiusque
rei communis ratio refertur. d.12.nu.2.3. & 4.
pag.138

Refellitur tamen. à n.41.p.145

Et vera traditur. à n.56.p.145

Neapolitani consilij in hac materia praxis si-
militer refertur ibi, n.5. & 6.p.158. refellitur à
n.50.p.144

Primus, qui ante finitam locationem eius pro-
rogationem verbalem obtinuit, praefendus est
secundo tametsi scripturam habenti, iuxta ve-
riorem sententiam, quam consilium Neapoli-
tanum nouissime securum est, impugnatis pri-
oribus decisionibus. d.12.n.7.p.158

Si à secundo scripturam habente locatione fi-
nita conueniatur, vt rem conductam ipsi dimittat,
exceptione opus non habet ad eum sub-
mouendum, & quare? d.12.n.36. cum seqq. p.142.
& d.19.n.15. & 18.p.237. & 238

Eti non priuatus, idem quod secundus offertens
ei à plerisque praefertur. d.13.n.1.p.151

Quod alij saltem in colono verum putant, in
inquilino vero tunc tantum, cum dominus
nullam eum expellendi iustam causam haberet,
quorum tamen omnium sententia reicitur. ibid.
n.23. & seqq. ibid.

Primus rerum publicarum, vel fiscalium, aut
patrimonialium Principis, & equitate suadente
Z z 4 praefertur

Index Rerum.

præfertur pro eodem pretio alteri, qui ad eas pro seq. tempore conducendas accessit, & in quo hæc æquitas consistat? d. 13. num. 37. pag. 156 & 17. 9. p. 217
Idem procedit in conductione, & additione iurium fiscalium, vel Reipublicæ. d. 17. n. 10. & seqq. maxime n. 32. ubi auctores referuntur. 217 & p. 220.
Non rectè ex eo vulgè putatur præferri secundo pro eadem pensione in conductione rerum fiscalium quòd æquum sit, hoc eum commodi sentite propter damnum, quod patitur in eo, quòd aliquando reconducere illas sub prima pensione cogitur, cuius rationis fallacia ostenditur. d. 13. n. 39. & 40. p. 156
Finito locationis tempore inuitus non detinetur, siue reconducere pro alio tempore, ac sub eadem pensione non cogitur, nisi talis conductor maximus ex priorè conductione fructus percepit, & alius conductor non reperitur tantundem offerens. d. 13. n. 42. ibid.
Primus prædij Ecclesiastici præferendus est alteri, qui pro sep. tempore conduxit, idem quod ille pretium offerens. d. 13. n. 53. p. 157.
Quicquid nonnulli prælationem negent, quorum sententia refellitur ibi, n. 54. ibid.
Primus conductor, si scholasticus sit, finita locatione præfertur seq. conductori pro eodem pretio, & quare? n. 59. p. 158
Primus aduersus secundum eiusdem temporis conductorem, in rei locatæ possessione manentem, nullam ex locato actionem habet, sed aduersus dominum, vt liberum eius vsum præstet, vel ad interese damnetur & quare? d. 19. n. 14. p. 237.
Si agat aduersus secundum in rei locatæ possessione manentem vt rem deserat, non ineptè ei dicere secundum potest quo ad re liberus ades habet, ibi, n. 15. ibid.
Cum actionem nullam aduersus secundum in possessione manentem habeat, accidentarie ab eo præfertur ratione insistentiæ, absque vllius iuris realis acquisitione. d. 19. n. 18. p. 238
Præfertur secundo cui res locata tradita est, si possessio, à qua secundus cecidit, penes dominum reperitur, & vterque conductor virtute suæ conductionis concurrat in petendo ab eo possessionem, dissert. 19. num. 30. 34. & 35 p. 239. & 240
Etiam, si primus conductor à domino, ob datam alteri rei locatæ possessionem, interese, fuerit consecutus, si postquam res ad dominum reuerfa est, illud ei soluere sit paratus, & quare? ibi, n. 31. p. 239.
Primus, qui sibi de hypotheça prospexit, potest per hypothecariam auocare à secundo eiusdem temporis conductore possessionem rei locatæ, quatenus sibi ad ea fruendum opus est, & quare? d. 20. n. 16. & 17. p. 248
Etiam hypothecam habens, inò & in possessionem rei locatæ inductus, si ab ea ceciderit, euenire aliquando potest, vt illam auocare nequar à secundo conductore, in eius possessione constituto, & casus ex facto decisus refertur. d. 20. n. 4. p. 152
Primus pro certo tempore cum hypotheça bonorum pro contractus obseruatione, si ante illud lapsum à possessione rei locatæ ceciderit, potest aduersus secundum, interim eandem rem à domino conductentem, & in possessionem inductum, ratione hypotheçæ agere ad rem conductam sibi reddendam pro supplemento reli-

qui temporis, illo verò tempore lapsò, ad interese tantum agere valet contra dominum d. 20. n. 44. ibid.
Secundus successiuus potest primi locationem finitam, eum causam habeat à domino locatore, non alio iure quam dominus ipse gaudere potest, adeoque repellendus est exceptione, qua dominus repellitur. d. 12. n. 19. p. 139
In locationis instrumento plerumque loco domini subrogati solet ad amouendum quemlibet detentorem, re etiam ipsa hypotheçæ subnixæ. d. 12. n. 28. p. 141.
Et si publicum locationis instrumentum habeat, absque domini cessione non potest primum conductorem expellere, sed agere tantum actione ex locato aduersus dominum, vt liberum rei vsum præstet. d. 12. n. 30. ibid.
Sola publici instrumenti virtute summariam, & executiuam viam non habet ad primum expellendum d. 14. à n. 1. & 3. p. 161
Etiam publica scriptura carens, si cessionem habeat à domino, aut translationem iuris eius aduersus primum, potest eum summario, & executiuo remedio expellere, vt ipse dominus. d. 14. n. 5. p. 162
Secundus eiusdem temporis, possessioni rei locatæ incumbens. quòd non sit priorè potior, sed vice versa, docuerunt plures. d. 19. num. 2. pag. 236
Ex veriore, ac receptiore sententia præfertur primo ex quadam iuris necessitate, ob defectum actionis, qua hic aduersus illum experiri possit. d. 19. n. 29. p. 239
Eatenus primo, cui possessio tradita non est, præfertur, quatenus ipsi possessioni incumbit, secus si ab ea ceciderit, & cum primo circa eam obtinendam concurrat, quia primus præfertur. d. 19. n. 39. p. 240
Retentionem habet etiam aduersus ipsum dominum. d. 19. n. 61. p. 241
Conueniri non potest à primo conductore quasi subrogatus loco domini. d. 19. n. 64. p. 244
Conductor rei quam dominus alii vendidit, vel donauit, aut singulari alio titulo concessit, non potest personali ex locato actione ab hoc singulari successore conueniri, vt in re conducta permaneat, si talis actio non sit eius domino cessa, vt nec singularis successor potest conueniri à conductore, vt locationi sit. d. 12. n. 32. p. 141
Pro tempore sibi factæ locationis liberè rem conductam alij sublocare potest, & rursus finita locatione inuitus ipse detineri nequit. d. 12. n. 63. p. 145
Dammum sterilitatis vno anno contingentis cum alterius vbertate compensat. dissertat. 13. n. 41. p. 156
Etiam refectum fiscalium, finito locationis tempore inuitus in locatione non detinetur, nisi talis conductor maximus ex priorè conductione fructus percepit, & alius conductor non reperitur tantundem offerens. dissert. 13. n. 42. ibid.
Etiam ad tempus modicum cuiuslibet loci publici, ius quoddam in re, siue vtilem in rem actionem habet; contra plures, doctrinam hanc, quam non satis perceperunt, falsam credentes. dissertat. 13. num. 43. ibid. & dissertat. 17. num. 14. pag. 218
Rem locatam, occupans, dicitur esse in possessione, eamque etiam proprio nomine detinet quatenus sibi opus est ad fruendum re locata. à qua

Index Rerum.

à qua si deficiatur, iudicis saltem officio eam recuperat. d. 19. n. 58. p. 243
Licet domini personam referat quoad veram, ac propriam possessionem, non tamen quoad obligationem, vt quasi ipse obligatus esset, possit ab alio conductore pro eadem re illi prius conductæ conueniri, & quare? d. 19. n. 60. ibid.
Ad certum tempus sub hypotheça bonorum locatoris pro contractus obseruatione, si intra illud à possessione ceciderit, & res alij locata est ad longissimum tempus, vel ad vitam, non potest aduersus illum hypothecaria actione agere ante factam excussionem pro interese aduersus locatorem. d. 20. n. 47. p. 252
Cetera vide in verbis, *Locatio, Locator, & Successor singularis.*
Conductore vendente rem conductam bona fide ementi, an emptor poterat eam præscribere? & quo tempore? dissertat. 34. num. 91. & 92. pag. 462
Confessio debiti à parte in instrumento facta in fauorem eius, qui aliàs iure relicti capere non poterat, censetur in fraudem legitimæ filiorum. d. 21. n. 74. *vers.* *Adoque.* p. 269
Facta in iudicio etiam absque causa consistente obligat, & quare? d. 21. n. 78. p. 271
Confessio debiti à testatore facta tacite includit, & secum annexam habet debitionem solutionis, & in quo simplex debiti confessio, vel assertio, à iurata differat? dissert. 10. nu. 16. & 17. pag. 98
An eo magis in creditorum fraudem facta censetur quò maioris quantitatis fuerit. d. 21. n. 14. & 74. p. 258. & 269
In alio iudicio inter alios emanata, præiudicat tertio, qui post consistentem ius consecutum habet, siue ab illo deriuatum, siue non, non verò ei, qui iam antea ius acquisiuit, ab eo vel ab alio promouens, idemque in recognitione. d. 21. num. 58. p. 265
Cedentis post cessionem alteri ad eius commodum factam, cessionario non præiudicat, ibi num. 59. ibid.
Omnibus à consistente, vel recognoscente postea causam habentibus quoad prælationem præiudicat, nulla habita distinctione receptæ vel non receptæ pecuniæ, & eius rei praxis. dissert. 21. num. 65. pag. 266
Debiti, hypothecarij, aut recognitio chirographi hypothecam continentis, si collusorie facta esse probetur in fraudem posteriorum creditorum hypothecariorum, prælationis ius prioribus non tribuet. n. 66. ibid.
Receptæ dotis, nulla eius promissione præcedente, in debio cum alias de donandi animo non constat, facta censetur spe futuri numerationis, nec noceat tertio. d. 21. n. 70. p. 267
Quod si dotis promissio præcesserit, regulariter omnibus mariti creditoribus præiudicat tam anterioribus, doti postpositis, quam posterioribus, ibi num. 71. pag. 268. & dissert. 26. n. 40. pag. 355
Legitimè in iudicio facta pro re iudicata habetur, & vt talis executionem habet. d. 23. n. 4. p. 284. & d. 25. n. 47. p. 313
Extraiudicialis facta creditore absente duobus testibus probata, semiplenam duntaxat probationem contra consistentem inducit, quæ plena elicitor vno accedente teste, qui de visu contracti debiti deponat. dissertat. 23. numer. 16. p. 285

Facta præsentè parte, duobus legitimis testibus probata, plenè debitum probat, ibi num. 17. pag. 286
Iudicialis si ante solennem libellum, vel litis contestationem ex iudicis mandato spontè fiat, paratam habet executionem, iure quidem communi præmissò præcepto de soluendo intra certum diem, iure verò Regio simpliciter. d. 23. num. 8. *vers.* *Iure autem.* pag. 285. & num. 54. pag. 290
Si libello iam porrecto in ipsa litis contestatione vel post fiat, executionem paratam non habet, etiam iure nostro Regio, sed post se iudicis sententiam expectat. dissertat. 23. num. 55. & à num. 75. pag. 290. & pag. 293. & numer. 84. pag. 294
Nisi fiat animo iudicium vitandi, quod in dubio præsumitur quando citra litis contestationem fit, & multò magis si fiat debito simul oblato, quo casu locus tantum est iudicis præcepto de soluendo, vel consignando intra certum terminum pecuniam debitam, ibi n. 59. & 60. pag. 290
Habet executionem, etiam post præscriptam personalem actionem, in quo à recognitione differat, & multò magis post præscriptam tantum ius executiuum ex instrumento competens, contra nonnullos, d. 26. num. 62. cum 5. seqq. pag. 329
Libelli responsoria litis contestationem regulariter inducit, adeoque post se iudicis sententiam expectat. d. 23. num. 61. p. 290
Quod procedit si admixtam habeat negotiationem, seu contradictionem aliquam, adeoque executionem non meretur, & quare? n. 66. 67. & 68. pag. 292
Absoluta, animo soluendi, & iudicium vitandi facta, per debiti solutionem, aut consignationem, vel confessionem, vel intra terminum à iudice assignatum re ipsa factam, licet tam ordinariam, quam executiuam cessare facit. d. 23. n. 62. 63. & 64. ibid.
Si ab administratore, tutore, curatore, vel socio in iudicio fiat sub qualitate reddendarum rationum, sub tali qualitate tanquam illi coniuncta, & connexa acceptanda, vel repudianda est. d. 23. n. 81. p. 293.
Si eo modo sit emissa à recuperante rebus alienis, neque vllum aliud negotium admixtum habente, qualitas illa adiecta reddendarum rationum, separata est, neque vllam pro se præsumptionem habet, adeoque absque ea acceptari potest, qualitate repudiata, dissert. 13. nu. 82. & 83. pag. 294
Ita demum executioni potest, si congruo, ac legitimo tempore in iudicio fiat, puta ante litem contestatam, secus si post. dissert. 23. num. 84. ibid.
Vt contra consistentem probet, vel iudicati vim obtineat, simplex, clara, atque certa, & indubitata debet esse, petitionique vel interrogationi per omnia conformis. d. 24. num. 4. & 73. p. 297. & 304
Incerta, vel obscura executionem non meretur. d. 24. n. 5. p. 297
Incerta, & obscura est que alternatiuè tantum rem debitam designat, neutram partem firmans, aut quæ amphibologicè debitum ostendit, ita mens consistentis apprehendi nequeat, aut si relationem faciat ad aliquid incertum, de quo non appareat, n. 5. & 6. ibid.
Nisi talem relationem faciat post certam, & perfectam

Index Rerum.

perfectam dispositionem, & eius rei exemplum. d.24.n.9.p.298
 Incerta vel obscura non est quæ quantitati expressæ plus, minus vel addit, sed certa potius in quantitate expressa, & idcirco executionem meretur. d.24.n.14. & 15. ibid.
 An sit incerta quæ pars facit per verbum credo, vel videtur? d.24.n.16. cum seqq. ibid.
 De credulitate æque præiudicat, ac de veritate, cui Parlad. & alij Regnicolæ paratam executionem tribuunt, quorum sententia refellitur inspecto iure Regio nouissimo, nisi sub certo sensu, in praxi plerunq; recepto. differt. 24. nu. 20. cum 3. seqq. ibid.
 Non est omnino incerta quæ in genere tantum debitu designat, nulla certa quantitate expressa, & eius rei exemplum. d.24.n.25. p. 299
 Quæ certum genus exprimit, executioni mandari potest, præmissa saltem quantitate liquidatione ad instantiam actoris rite facta. d.24. n.28. ibid.
 Incerta ex doctrina Bart. eodem modo executionem meretur, ac sententia incerta, & in executione declarabitur, & qualiter hoc accipiendum sit? d.24.n.29. cum seqq. p. 300
 Qualificata qualitate indiuidua, executionem non meretur, & quare? d.24.n.37. p. 301
 Non censetur sub indiuidua qualitate facta ex eo solo, quod qui sub ea tantum se confiteri asserat, non aliter, nec alio modo, contra plures. d.24.nu.38. & 39. ibid.
 Per adiectam qualitatem tunc demum incerta redditur cum talis qualitas vi ipsa absque vlla protestatione per se stare non potest, neque à confessione diuidi, & quando id contingat. d.24. nu. 41. ibid.
 Ita facta, quod quis sub conditione, vel ad diem, vel sub certo modo promiserit, aut quod centum sibi debita accepit, qualitatem indiuiduam & actui confesso connexam, ac verisimilem continet. d.24.43. ibid.
 Continens qualitatem diuiduam, & ab ipsa confessione separabilem, acceptari per se potest, qualitate repudiata, & quando id contingat? d.24.n.46. ibid.
 Ita emissa, quod perfunctorie absque animo se obligandi quicquam promiserit, iuris præsumptioni aduersatur. d.24.n.49. p. 302
 Ita, quod flicium seruum promiserit, non autem de petito, sed de alio senserit, iuris contra se præsumptionem habet. ibid.n.50. ibid.
 Quod pecuniam alterius nomine, ac de mandato eius accepit, iuris contra se præsumptionem habet. ibid.n.51. ibid.
 Qualitatem indiuiduam continens, si alioqui legitime facta fuerit ante vel post litis contestationem, ad executionem, vel condemnationem prodest, si is, qui sic confessus est talem qualitatem non probet. n.54. ibid.
 Facta si sit solutio vel acceptatione allegata, vtrum sic consentienti terminus ad eam probandam à iudice statui possit, articulus fuit olim controuersus, qui late tractatur, & vera in eo resolutio traditur. d.24. à nu. 63. ad 71. p. 303. & 304
 Differt à recognitione in requisito illo, quod simplex, clara, ac certa debeat esse, in quo plures hallucinati sunt. n.73. p. 304
 In criminalibus à qualitate ei adiecta, vt cumque coniuncta, & connexa separatur, & ad condemnationem saltem pœnæ extraordinariæ per se sufficit. n.86. p. 305

Cætera vide in verbo *Qualitas*, & verb. *Recognitio*.
 Confirmatio curæ testamentariæ, vide in verbo *Cura*.
 Coniecturis locus non est in rebus claris. d.49. n.6. p.236.
 Coniugatus longè maioribus quam solutus in rei familiaris administratione oneribus implicatur, quæ matrimonium ipsum sequuntur. d.2.n.6. pag. 4.
 Vide etiam in verbo *Maritus*, verb. *Matrimonium*, verbo *Minor*, verbo *Mulier*, & verbo *Vxor*.
 Coniunctæ personæ, quæ simul legitimus administrator sit, & usufructuarius bonorum, rellè ac tutè soluitur. d.9. num. 38. p. 92
 Coniungitio tractus ius competit. Vide sup. in verbo *retractus*.
 Consensus solus coniugalis de præsentis præstitus absque carnali commixtione, plenum ius tribuit primo coniugi, itaut ei corporalis traditio nihil addat. d.19. num. 22. p. 218
 Implicitam habet propriæ voluntatis traditionem, per quam dominium corporum transferatur ad potentiam copule. differt. 19. num. 25. ibid.
 Consignatio fundi in censu consignatio non fit ad solam solutionem, sed principaliter ad obligationem, effectualiter vero, siue in consequentiam, ad solutionem; & in quo à censu reservatio differat. differt. 35. numer. 147. pag. 498
 Constitutio noua in dubio ius antiquum corrigere non censetur. d.33. n.19. p. 406
 Constitutio extraneas in iuris communis corpus redacta, ius constituit generale, vbiq; obseruandum. d.35. n.26. p. 475
 Consuetudo à lege differt, quod lex per solam superiorum, seu Principum fertur, consuetudo vero inducitur per Principem, & populum simul, siue ex vtriusque scientia, & patientia. d.13. n.30. p. 155
 Contra legem inducitur ex duobus tantum actibus, eum extraiudicialibus, populo, vel maiori eius parti notoriis, ac longo tempore obseruatis, indeque clicito populi consensus, à contraria lege recedendi. d.3. n.57. p. 218
 Non aliàs ex pluribus etiam actibus longo tempore continuatis resultare vulgò creditur, quam si actus illi fiant animo consuetudinem inducendi, eò quod ex gratia, vel tolerantia, aut ex alia causa permitti potuerint, & qualiter hoc accipiendum sit? d.3. n.41. cum 5. seqq. ib. Vt inducta dicatur ex tacito populi consensu, non est necesse, animum eius inducendæ directè probare. d.3. n.42. ibid.
 Ab vna parte allegata si ab altera in controuersiam vocetur, probanda est per allegantem. d.3. n.43. ibid.
 Ad eam inducendam probari debent tales actus, ex quibus contrarius, vel diuersus animus non colligatur, nempe consuetudinem ex illis non inducendi, & eius rei exempla. diff. 3. num. 44. ibid.
 Eius inducendæ, & à contraria lege recedendi animus in dubio præsumitur, & colligitur ex actibus populi diuturno decennij tempore continuatis, dum aliud ex aduerso non probetur. d.3. n.45. ibid.
 Induci etiam potest ex vnico actu, tractum successuum habente, & diuturno tempore continuato, ac populo notorio. d.3. n.47. p. 29. & diff. 15. n. 18. p. 182

Ex

Index Rerum.

Ex rationis identitate ac similem casum extenditur. d.3. n.53. p. 29
 Id quod de illa consuetudine communiter Doctores intelligunt, quæ secundum, vel præter legem est, non de legi ipsi contraria, cuius extensionem etiam ex rationis identitate inficiantur. d.3. n.54. p. 29
 Quæ limitatio ex viore, ac receptiore sententia eo demum casu procedit, quo ratio consuetudinis inducendæ obscura, & incerta est, secus si moraliter certa existimetur, quia nulla alia reddi possit, aut non alia fuisse vulgò putetur, quod iudex ex circumstantiis cognoscat. diff. 3. n.55. p. 30
 An consuetudo vna vel pluribus rationibus niti præsumatur, vt extensionem admittat, vel non, & an probatione egeat remissius. d.3. n. 57. ibid.
 Quæ apud nos inualuit, vt Rex minor solus Regni gubernaculum suscipiat, non alia ratione introducta est, quam vt fraudes, ac delicta, quæ aliàs aduersus Reipublicæ tranquillitatem committi possent, vitarentur. d.3. n. 58. ibid.
 Ex ea ratione multò magis ad Regiam minorem extendi debet, & quare? d.3. n. 59. p. 30. cum seqq.
 Reipublicæ fauorabilis extendenda est. d.3. n. 61. ibid.
 Primogenito Regnum deferens, ad primogenitum est extendenda, masculo non existente. d.3. n. 62. ibid.
 Concedit iurisdictionem etiam alioqui incapacibus, vt lex, & priuilegium. diff. 4. num. 90. p. 45.
 Non fuit in Hispania inducta, vt qui Regiam in vxorem duxerit Regnum cum ipsa insolitum administraret, ex nonnullis actibus, in quibus id ita contigit, & quare? d.4. n. 99. p. 47
 Indistinctè admittit, vt siue ab actu, siue à die actus terminus apponatur, dies termini in termino non computetur, & intellectæ nonnullæ leges Regiæ. d.18. n. 19. p. 232
 Ex assidua contrahentium conuentione sumptua, efficere potest, vt si dispositio sit ambigua, interpretationem ab eo accipiat, quod fieri consuevit. d.20. n. 27. p. 250.
 Consuetudines, seu leges municipales quorundam locorum Hispaniæ disponentes, vt bona immobilia redeant ad stipulantem, vnde proueniunt, procedunt etiam in annuis redditibus. d.29. n. 28. p. 366
 Consuetudo regionis vel loci, vbi contractus celebratur, vel priuata contrahentium attenditur ad eorum mentem interpretandam. d. 30. n. 61. p. 379
 Contrahenti licitum est in quocumque contractu, quibus possit modis seu pactionibus, se indammem seruare. d.28. n. 2. p. 349
 Contractus casualis, vide *Casualis contractus*.
 Contractus venditionis, vt rescindi nequeat altero contrahente inuito, neque traditio requiritur, neque quicquam aliud, quam id, quod huiusmodi contractum perficit nempe legitimus contrahentium consensus. d.30. num. 42. p. 377
 Contractui emptionis & venditionis si sit admixtum pactum aliquod duplex in eam rem personalem actio prodita est, altera in factum, seu præscriptis verbis, altera exempto vel vendito, & quare. d.32. n. 20. p. 392
 Contractus emptionis & venditionis resolutio,

quæ fit ex vi pacti resolutori ex parte emptoris ob rei displicentiam, operari non potest respectu venditionis rei venditæ, & quare? d.32. n. 33. p. 394
 Contractum neque quasi contractum cum fure nunquam videri potest, ob contrarias omnino voluntates furis, & Domini. d.2. n. 53. p. 396
 Contractus tempore vbi actum est de eo resoluendo, resolutio eius pacti virtute postea facta, non est proprie resolutio, hoc est talis, quæ nouo contractui æquiparetur, sed executio ipsius contractus, ex qua non debet gabella. d.32. n. 83. & 84. p. 399 & 400
 Contractus resolutio cuiusque forma practicandi traditur. d.12. n. 86. p. 400
 Contractus verbum omnes contractuum species comprehendit, tam à iure generum introductas, quam à iure ciuili & quæ sint illæ? d.34. n. 33. p. 449
 Contractus fœdalis, & libellarius moribus, & consuetudine introducti sunt. diff. 34. num. 35. ibid.
 Contrahentium mens in dubio iuxta naturam contractus, & iuris regulas in eo traditis interpretanda est. d.34. n. 64. p. 455
 Contractus sui naturæ fœneratius nulla consuetudine, vtrunq; longissima aut immemorabilis, licitus reddi potest. d.35. n. 25. p. 475
 Contraria in eodem subiecto consistere simul nequeunt. d.34. n. 24. p. 447
 Contrahentes cum minore, qui ætatis veniam impetrauit, decipi non debent auctoritate rescripti principalis. d.2. n. 1. p. 15.
 Cum minoribus coniugatis, postquam hi bonorum administrationem receperunt ex vi Regiæ pragmatice anni 1623. non possunt dici ab ea decepti, ob restitutionis in integrum beneficium minoribus competens, & quare? d.6. n. 51. p. 65
 Contractus sub conditione casuali, vel mixta celebrati, eo eueniente retrotrahuntur ad initium. d.26. n. 32. p. 324
 Contractus à minore curatorum habente absque eius interuentu gesti, ipso iure nulli sunt, si verò initi sint à minore, per se absque curatore viuente, ipso iure valent, & restitutione egent vt rescindantur. d.5. n. 23. p. 52
 Semel perfecti, inuito eo, cui ius ex illis questum est, rescindi non possunt. diff. 17. num. 2. pag. 216
 Plerumque tamen ex iuris dispositione rescinduntur, & si ex illis ius vtrique parti questum sit, in quibus casibus non tam regula fallit, quam declaratur. d.17. n. 33. p. 221.
 Si ad ipsorum essentiam, & perfectionem nihil aliud, quam consensum requirant, ita demum qui prior contraxit potior est secundum, si actio ei detur, quoad aduersus secundum possessioni incumbentem experiri valeat. differt. 19. num. 20. pag. 238.
 Eorum initium, & origo in iure regulariter attenditur. d.16. n. 74. p. 330
 Controuersiæ circa litium accumulationem Hispani exortæ in Senatu definiuntur, Granatæ verò à Iudice ad id muneris per Curiam deputato, vulgò dicto *Iuez de dependencias*. d.13. n. 9. pag. 152
 Conuentio tempore contractus inita ad ipsius contractus, & mentis contrahentium interpretationem inspicere debet. diff. 29. num. 58. pag. 370
 Copulatiua dictio plerumque pro disiunctiua accipitur

Index Rerum.

capitur, ac vice versa. d.4.n.68.p.40
Correlativorum, & vnitorum eadem est conditio in his, quae eandem rationem habent, non quae separatam. d.4.n.96.p.46
Correlativorum in vno dispositum, & in alia dispositione censeri debet. d.30.n.3.p.374
Creditores an possint recta via, absque vlla cessione, conuenire cum, qui fructus bonorum a debitore accepit cum onere, seu pacto ipsius creditoribus satisfaciendi. d.27.n.29.p.343
Creditor census, vide *Census creditor*.
Creditor, cui res pignori obligata tradita non est, late dicitur pignoratitius, & proprie hypothecarius. d.20.n.2.p.246
Hypothecarius aduersus quemlibet possessorem exercere potest actionem hypothecariam, & ab eo per illam auocare nudam saltem rei possessionem, donec integre sibi satisfiat. d.20.n.3. ibid.
Hypothecarius posterior, de cuius vera numeratione debitori facta constat, an praferatur priori, qui tantum habet confessionem debitoris. d.21.n.12.p.257. & a.n.60. maxime n.65. p.265. & 266
Hypothecarius prior ex chirographo legitime in iudicio recognito, praferatur posteriori ex instrumento publico. d.21.n.17.p.257
Etiam si chirographum anni, & dici appositione careat, dum recognitio praecedat publicum instrumentum. d.26.n.26.p.323
Hypothecarius ex simplici chirographo, etiam non recognito, praferatur hypothecario ex instrumento publico, si hic fateatur, prius illi fuisse bona obligata. d.21.n.48.p.263
Tempore prior posteriori praferatur in hypothecae iure. d.21.n.57.p.65
Etiam si prior hypotheca sit tacita, & secunda expressa. d.26.n.37.p.325
Cui via executina competit, in executione petenda cauere debet, ne verbis ad viam ordinariam expectantibus utatur, sed ad executiuam tantum, ne vnam praer alia ingrediatur, & ad omniam regressus ei non pateat, & qualia huiusmodi verba sint. d.23.n.69.p.291
Si in simplici chirographo se pecuniam, vel speciem sibi debitam ex causa emptionis, vel simili, a debitore recepisse professus sit, 30. tantum dies habet ad receptionis defectum allegandum, & eius rei ratio remissiuè, & quid si post id tempus recognoscat chirographum sub qualitate non receptae pecuniae, vel speciei debita? d.23.n.15. & 16.p.310
Chirographarius iure non tenetur petere recognitionem chirographi, itaut ob eam non petitam possit ei culpa imputari, & quare? d.26.n.77. cum 2. seqq. p.331
Eodem modo per decennij lapsum ab executione petenda excluditur ex quo debitor ad eius instantiam legitime chirographum recognouit, ac excluditur creditor ex instrumento publico a die confecti instrumenti pari. d.26.n.81. ibid.
Creditor qui initio constitutionis census super alio impositi, cum debitore pactus est, vt illo sibi redempto, hunc redimeret, etsi non possit in casu redemptionis antiqui census debitorem cogere ad noua hypothecae suppositionem, ut potest vice versa a debitore cogi vt nouam hypothecam recipiat. d.29.n.61 & 62.p.371
Creditoribus emptoris agentibus ad distractionem rei emptae, & per traditionem acceptae, quasi in eius dominio existentis, vt illis sa-

tis fiat ob aliorum bonorum defectum poterit tunc venditor qui de pretio fidem non habuerit venditam in illorum concursu sibi vendicare. d.30.n.44.p.377
Creditor pignus sibi datum vendere potest ex facultate sibi a debitore, vel iure concessa. d.32.n.15.p.395.
Creditor qui post solutam sibi pecuniam pignus retinet, fur intelligitur. d.32.n.63.p.397
Creditor non potest iuste recusare solutionem sibi factam, aedum ab ipso debitore, sed ab alio quolibet eius nomine, eaque solutione ipso iure obligatio tollitur. d.34.n.84.p.460
Creditor iure Regio Hispano habet ius quoddam seruitij, & operatum in personam debitoris inopis, donec is illi satisfecerit, similiaque in alijs nationibus statuta vigent, non tamen idem effici pacto potest. d.35.n.108.p.489
Crimina regulariter morte extinguuntur. d.14.n.21.p.164
Ita demum morte extinguuntur, si de illis criminaliter agatur, vel ciuiliiter per viam actionis regulariter, secus alias. differt. 14. numer. 23. pag. 165
Culpa, aut dolus ei non potest imputari, qui suo iure utitur. d.26.n.78.p.311
Sine illa quem ex causa puniri in conueniens non est. d.8.n.40.p.84
Cura testamentaria, & si inutiliter ipso iure pueri filio iniuncta, necessario tamen a iudice confirmanda est, si quidem a patre iniuncta sit, absque vlla inquisitione, si vero a matre, inquisitione praemissa. d.21.n.21.p.16
Huiusmodi confirmationis necessitas superuacanea esset, si a filij voluntate penderet. 2. n.21. ibid.
Curator, etiam ad litem, non datur in specie iste, vel ille, minori inuito, hoc est cum non eligenti, & petenti, in quo a curatore ad bona non differt. d.2.n.41.p.17.
Ad litem, certus ac designatus non datur pupillo, saltem maiori infante, sed ipse sibi petere hunc vel illum a se electum debet, siue agat, siue conueniatur, & quid in eo, qui minor est infante? remissiuè d.2.n.42. ibid.
Cetera vide in verbo *Pupillus*.
Curatoris ad bona officium, & potestas quod per matrimonium a minore contractum indistinctè cesset, siue minor sit masculus, siue femina, docuerunt tam in puncto iuris, quam ex recepta praxi Didacus Perez, & Gaspar Basca, & saltem in puncto iuris admittit Azenedus, licet vice versa fateatur, quod difficulter in practica obtinebit. d.1.n.14.p.4.
Quod per matrimonium a femina minore contractum finiat, docuerunt Monterrosos, Pater Molin. & D. Ioan. del Castillo, qui sic in Hispanensi Senatu iudicatum testatur. d.1.n.15. ibid.
Contrarium in vitroque casu verius esse, & in Hispanensi Senatu re ad partes discussa magis probatum ostenditur sibi, num. 19. & seqq. p.5. & authores referuntur. n.31.p.6
Potestas proprie non est, sed abusuè tantum, quia principaliter non respicit personam adultam, sed eius bona. d.1.n.45.p.8.
In minoris utilitatem cedit ne sua facilitate decipiatur. d.1.n.73.p.10
Ne per matrimonium a minore contractum cessaret, ideo lex voluit, quia pro eo considerauit quod si cessaret, non tam diceretur minor a curatore liberari, quam eximi curator ab onere

Index Rerum.

re cure in praedictum minoris contra iuris regulas, & quare? d.1.n.74. ibid.
Curatore magis indiger ille, cui maius euerendi patrimonij periculum imminet. diff. 2. nu. 7. p. 14
Cetera vide in verbo *Administratio*, verbo *Minor*, & verbo *Pragmatica*.

D

Debet verbum sui naturam necessitatem importat. d.2.n.29.p.16
Debitor, a quo post viginti annos, iure Regio definitiuos, debitum exigitur, ex multorum sententia non aliter temporis cursu se tueri potest, quam si simul solutionem alleget, sed contrarium quod necesse non sit formaliter, & expressè solutionem allegare tanquam verius defenditur. d.8.n.22. cum tribus seqq. p.82
Pro debito conuentus, qui simpliciter pro se debiti praescriptionem allegat, si de eius mala fide non appareat, in dubio censetur praescriptionem allegare cum iuris requisitis, bonae fidei, & praesumpti solutionis tituli, atque ita absolendus est. d.8.n.26.p.83
Quod multo magis procedit in eius herede, qui in dubio bona fide debitum praescribere praesumitur, dum de mala defuncti non constat, & qualiter ea probetur? sibi nu. 15. 16. & 17. p.181. & 182
Secus si heres pro defuncti debito conuentus illius malam fidem non inficitur, sed ea etiam supposita tueri se velit longi temporis praescriptione ibi, num. 29. pag. 183
Cum in inuentario bonorum, vel alia scriptura, in qua sua debita declarat, simpliciter asserit, bona sua ad eorum solutionem obligata esse, non videtur ex eo fieri illa esse hypothecae iuri subnixae sed obligata tantum in consequentiam personae, prout a iure inest, adeoque hypothecariam actionem non inducit in fauorem creditorum, si de hypothecae aliter non appareat, & quare? d.8.n.53.p.83
Si cum laicus sit, in instrumento iurato obligatus virtute iuramenti coram Ecclesiastico conueniatur, potest ob talis instrumentariae obligationis nullitatem nullatenus declinare iudicium, ab eiusque processu appellare, & rem per viam violentiae ad Regia tribunalia deferre. d.10.n.71. p.103
Idem si nec declinatoriam opposuerit, nec appellauerit, sed recta via pro vi tollenda ad summa praetoria recurrerit. ibid. n. 72. ibid.
Non potest confessione, aut recognitione factam creditores, quam iuris dispositionem fraudare. d.21.n.11.p.356
Si negat mandatum tertio datum ad scribendum chirographum, quo obligatus reperitur, sufficit quod tertius illud recognoscat, & mandatum testibus probetur, ad condemnationem in via ordinaria. d.23.n.28.p.287
Secus ad executionem, ibi. n.27. ibid.
Sub certis legibus, & conditionibus obligato potest solutionem recusare dum illa impleta non sint. d.25.n.57.p.316
Negligens petere implementum conditionum, sub quibus tantum se obligatum fateatur, vigentissimum contra se praesumptionem habet, quod vel simpliciter absque illis se obligauit, vel ab eo iure, quod per eas sibi quaesierat, vltro potest recessit, ibi. n.58. ibid.
Soluens simpliciter partem debiti, simpliciter

quoque ad reliqui solutionem obligatus manet, ibi n.59. ibid.
In diem, post eius lapsum statim motam contrahit absque interpellatione, praesens vero non nisi post interpellationem iudicalem, vel extraiudicalem. differtat. 26. numer. 79. pagina 331
Aliquando sibi commodum parat, iusque acquirit aduersus creditorem ex eo ipso, in quo ab illo beneficium accepit, puta non exacti multo tempore debiti. d.26.n.80. ibid.
Debitor morosus in solutione census non potest cogi ad eius redemptionem per principis secularis legem, vel statutum, & quare? d.28.n.59. p.37
Debitor pignus creditori tradens ad illud recuperandum, soluto a se debito, habet actionem pignoratitiam, & rei vindicationem. d.32.n.45. p.396
Debitor inops, nec in bonis habens vnde satisfaciat iure communi in carcerem conicitur. d.35. n.108.p.489
Debitum potest quid esse alicui non ex facto, aut negotio eius, sed alieno pura ex negotio, quod ipso absente, vel ignorante ab alio gestum est, vel ex debito ipsi ignorantia relicto. d.8.n.5. p.85
In dubio a iure non praesumitur. d.10. num. 47. p.101
Quo tempore praescribatur? vide in verbo seq. & verbo *Actio personalis ex debito*, & verbo *Prascriptio*.
Deborum admonitio quantum licet profuerit ad victoriam? d.4.n.93.p.45
Decennij commoratio sufficit ad domicilij translationem. d.26.n.94. post. p. inc. p.59
Decennium iure Regio Hispano sufficiebat ad debitum praescribendum, quod postea ad 10. annos extensum fuit. differtat. 8. numer. 9. pagina. 81
Nisi coniunctum esset cum iure exequendi, quo casu etiam antiquo iure Regio viginti annorum spatium requirebatur. d.26. num. 53. cum seqq. p.328
Ad exequendum chirographum recognitum, vnde currat, an a die recognitionis, an a die celebrati in eo contractus, vel ex quo ille in iudicium quomodocumque deduci potest non satis inter Regnicolas constat, quorum aliqui secundum magis probant, idque nonnullis fundamentis adstruitur. d.26. a. n.2. ad 18. p.320. & 321
Sed primum tanquam verius defenditur, sibi a. n.19. p.322
Et contrariis argumentis latissime fit satis a. n.27. ad 80. p.323. & 321
Ita demum currit a die recognitionis, si ante eam non sit praescripta petitionalis actio per lapsum 20. annorum, & contraria collecta ab his facta, qui ab initio decennij praescriptionem currare existimauerunt, abscondita est, & a iuris principis dissona, & quare? d.26. n. 45. p.326
Decima ex fructibus bonorum minoris non minus debetur curatori, quam tutori. differtat. nu. 43. pag. 67
Declarans nihil de nouo agere, sed illa quod est de tegerit. d.2. num. vlt. p.12. d.8. num. 44. & d.24. n.75. p.304
Deliberatio non cadit in ignorantem, nec dubitantem, & quare? d.11.n.110. post princip. p.131
Qualiter in heredem transferri possit? ibi. 205.

Index Rerum.

Vnde conuincitur.
 Delictum in dubio non presumitur d. 10. nu. 47.
 p. 101. & d. 25. n. 48. p. 314
 Quod maxime procedit in perituri delicto. d. 10
 n. 48. p. 101
 Rutilus vide in verbo *Perituri*.
 Determinatio vna respiciens plura determinabilia,
 pariformiter ea determinare debet. d. 7. nu. 18.
 p. 71. & d. 11. n. 69. p. 117
 Demonstratio falsa dispositioni non officit, mul-
 toque minus vera, seu superflua, & inepta. d. 29.
 n. 39. p. 368
 Deponens rem suam penes alium, illius retinet
 dominium, & ideo quoad eam consequendam,
 proprie non dicitur concurrere, quasi creditor
 cum aliis creditoribus depositarij. d. 30. n. 17.
 p. 375
 Deponens, & commodans aduersus depositarium,
 & commodatarium, tam personale quam
 realem actionem habet. dissertat. 32. numer. 44.
 pag. 396
 Depositum etiam irregulare, aut simulatum, vel
 sola nitens confessione iure quoque communi
 executionem habet, multo breuiorem, quam
 cetera res exequibiles per remedia, scilicet præ-
 toria eodem modo, ac post sententiam addictio-
 nis. d. 27. n. 16. p. 341
 Deuoluendi verbum, à lege prolatum, vt & aduen-
 di, & agnoscendi, suis heredibus adaptari nequit,
 quanquam si ab homine ea verba proferrentur,
 possent accipi minus proprie, d. 11. n. 106. *vers.*
 Id quod.
 Diane sue lunæ erga canem in eam noctu latran-
 tem neglectio expenditur. d. 3. n. 29. p. 27
 Dicitio, vel coniunctio vna, plerumque pro alia ac-
 cipitur, si ita expediatur, vt menti dispositionis de-
 letur. d. 7. n. 52. post med.
 Dicitio etiam, & similes. Vide in *ipsis dictioni-
 bus.*
 Dictiones, *id est scilicet, & videlicet*, respondere
 etiam videntur Hispano verbo *assi como*, & sui
 natura expositiua sunt, ac districtiua regula,
 seu dispositionis præcedentis, ad res postea
 enumeratas, vel modum præscriptum, d. 29.
 n. 50. p. 369
 Dictiones, seu verba, *7 viros bienes razon*, post enu-
 merata bona vere immobilia, non admittunt
 ampliacionem ad bona diuersi generis, puta
 annuos redditus. *ibid.* n. 51. *ibid.*
 Dicitio *semper*, omnem tempus omnemque casum
 quandocunque contingentem regulariter signi-
 ficat. d. 34. n. 97. & seqq. p. 463
 Dicitio *semper* sui naturâ importat suppositionem
 & hypothecam. d. 35. n. 2. p. 471 & quod latè &
 abusiue importet hypothecam. *ibid.* nu. 19. & 21.
 pag. 473
 Dicitio, *veluti*, Hispanè, *assi como*, sui exempli-
 ficatiua est. d. 29. n. 49. p. 369
 D. Didacus à Conari, nedum pragmaticorum (vt
 ab Anton. Faber. vocatur) sed & disertissimorum
 Principes fuit, Hispaniæ simul & Ouetensis
 Collegij Authori commune decus, & ornamen-
 tum. d. 4. n. 33. p. 37
 Legis Gothicæ de Regno primogenito dese-
 rendo vetustum exemplar ostendit D. Ludouico
 Molinæ, sic testanti, cuiusque verba referenti, malè
 tamen adhuc de eius fide dubitanti, *ibi* num. 34.
ibid.
 De fenditur ab impugnatione D. Ferdinandi
 Menchacensis in interpretat. d. 3. & 4. tit. 13. lib. 3.
ordinam. d. 26. n. 57. p. 328
 Dilatus Petrus notatur quod circa interpretatio-

nem d. 1. 3. & 4. variis extiterit, & peiorem ele-
 gerit. dissert. 8. num. 10. p. 81. & d. 26. n. 58. & 59.
 pag. 328
 Did. Spino dupliciter notatur in interpretatione
*Leuice, vers. Aliosque contra autum. C. de his, qui
 ante aperit. tab.* d. 11. n. 97. p. 122
 Dies vel annus cœptus etsi in honoribus Reipub-
 lica regulariter pro completo habeatur, in
 Ecclesiasticis tamen aliter, atque aliter ex causis
 constitutum est, sed & in secularibus quando-
 que apud Castellanos, & Lusitanos. d. 18. n. 14.
 pag. 230
 Dies termini siue assignationis eius, an in termino
 ipso computetur, articulus est controuersus, in
 quo affirmatiua sententia referunt, quod compu-
 tatur, tunc maxime cum terminus apponitur
 à die actus, & quod tunc si de hora constet,
 computatio fiat de momento ad momentum.
 d. 18. n. 4. 5. & 6. p. 217
 Contraria tamen sententia quod in termino
 non computetur, nisi aliud expressè cautum sit,
 vel ex coniecturis appareat, tanquam verius, ac
 receptius, & consuetudine magis probatum de-
 fenditur *ibi* à n. 8. *ibid.* & contrariis fit satis à
 num. 11. p. 218
 Cœptus an & quando habeatur pro completo
ibi n. 14. p. 210
 Cetera vide in verbo *Tempus*, & in verbo *Termi-
 nus.*
 Dies cœca, & dies oculata in quo differant. d. 30.
 n. 69. p. 380
 Diffinitio sensus signifiatiui traditur remissiuè,
 d. 34. n. 26. p. 448
 Diffinitio quiditatiua illa propriè non est, sed des-
 criptio potius, quæ subnectitur, siue bonæ dif-
 finitionis requisitis caret & quæ illa sunt, d. 34.
 n. 28. *ibid.*
 Diffinitio proprie à definitione differt licet fre-
 quentius apud auctores hæc vocabula confun-
 dantur, & quod proprie definitiua sit d. 34. n. 29.
 pag. 448
 Dilatio in fauorem debitoris magnopere iura
 fauent. d. 35. n. 141. p. 496
 est, & minime necessaria. dissertat. num. 34.
 pag. 460
 Dispositio omnis, siue legis, siue hominis de bonis
 immobilibus loquens in annuis redditibus ve-
 rificatur. dissertat. 29. num. 23. 29. & 30. pag. 366.
 & 367
 Distinctio aliquorum inter concessionem super
 fundo factam in qua veniat aliquid determina-
 tum, & eam, in qua veniat aliquid indetermina-
 tum vtilia inducat debitum personale, hæc ser-
 uirum personale, refellitur. d. 35. n. 166. p. 505
 Dilatio temporis periculosa est in re, quæ sui
 natura celeritatem desiderat. dissertat. 4. nu. 83.
 pag. 43
 Disponere de rebus suis plerumque inuitis quis
 cogitur, & quare nonnullique casus notantur.
 d. 17. n. 34. p. 221
 Dispositio in vxore minore, in marito minore e-
 odem modo procedunt, ex regula correlatiui-
 rum. d. 1. n. 26. p. 5
 In viro. & vxore, trahi vt plurimum possunt
 ad sponsores de præsentibus ante matrimonij vsum,
 non etiam ad sponsores de futuro. d. 7. num. 38.
 pag. 74
 Dispositio legis, vel hominis, certa ratione ge-
 nerali nitens, ex ea ampliatur ad alios casus, ean-
 dem rationem habentes, si nulla resulter absur-
 ditas. d. 11. n. 95. p. 121

Etiam

Index Rerum.

Etiam lex sit exorbitans, aut iuris communis
 correctoria. d. 11. n. 101 ad fin. p. 123
 Dispositionis pars vna per alteram declaratur. d. 7.
 n. 54. post med. p. 78
 Dispositum quid in dubio à lege, vel homine
 censetur. Vide sup. in verb. *Statutum.*
 Dispositio simpliciter loquens, non censetur dis-
 ponere in materia iurata, nisi de iuramento fiat
 expressa mentio, & qualiter hoc procedat
 d. 10. n. 10. & 11. p. 97
 Simpliciter de tempore actionis loquens,
 vt proprie dici possit non comprehendere
 actionem, quæ ex contractu quomodocumque
 iurato descendit, aliunde constare debet, omni
 iuramento hanc vim inesse, vt litis contestatæ
 instar obtineat. d. 10. n. 13. *ibid.*
 Dispositionis pars vna per aliam declaratur. d. 7.
 n. 54. circa fin. p. 78
 Dispositum cum quid est à lege primo loco per
 modum doctrinæ, & exempli gratia, non est in-
 uendendum argumentum ab ordine litterar. d. 26.
 n. 70. p. 330
 Diuisio bonorum inter heredes facta, tacitam inter
 eos additionem, siue pro herede gestionem indu-
 cit, & quare? *ibid.* n. 116. ad fin. p. 134
 Distinctio intercessionem annuam sub verbis execu-
 tuius relatis ad debitorem vt de manu eius
 vtilitas percipiatur, & eam, cuius verba execu-
 tuiua ad honorarium referuntur quod ipse sua
 manu vtilitatem capiat similiter conuincitur,
ibid. n. 167. p. 505
 Distractus factus ex vi pacti de retrovendendo,
 non eo minus diuersa venditio censeri debet,
 quo pro eodem pretio fiat quam pro diuerso,
 d. 32. n. 99. p. 401
 Diuortium iure communi Romanorum propria
 coniugum autoritate passim fiebat, & permit-
 tebatur, iure vero Pontificio absque Ecclesiæ
 autoritate omnino prohibetur. dissertat. 9. n. 41.
 pag. 92
 Doctor quilibet accipiendus est secundum legem,
 vel auctoritatem, quam allegat. d. 13. n. 4. p. 151
 & d. 24. n. 66. p. 303
 Si de consuetudine restet, cum falli facile po-
 terit, non est ei fides adhibenda, nisi aliter de
 ea constet. d. 15. n. 39. p. 185
 Doctores limitantes regulam. *Ne cui 32. C. de loca-
 to, in locacione prædiorum fiscalium, aut publi-
 corum, idem senserunt de locacione Regio-
 rum vestigalium, aliorumque similibus iurium
 de quibus etiam nonnulli expressè loquuntur.*
 d. 17. n. 25. p. 219
 Et si loquantur de conductore vnius anni præ-
 ferendo conductori anni sequentis pro eodem
 pretio, accipiendi sunt exemplificatiuè cum de
 hoc dubitari contingat, non excludentes alium
 casum, cum agitur de prælatione intra annum
 pro adiectione ab altero facta, *ibi* num. 26.
ibid.
 Doctoris ambigè loquentis, aut sibi contrarij
 dictum curandum non est. d. 31. n. 30. p. 385
 Domicilij antiqui loco vt quis conueniri possit,
 quid requiratur? d. 26. n. 94. circa fin. *vers. Sed
 nec sufficiebat.* p. 335
 Dominium per simplicem locacionem, etiam ad
 effectum perducendam, non transfertur. d. 9. n. 4.
 pag. 136
 Vile tamen transfertur in locacione longi
 temporis vel ad vitam, *ibi* n. 40. & 41. p. 241. &
 d. 13. n. 16. p. 153
 Vt transferatur, titulus habilis, & traditio re-
 gulariter simul requiruntur. d. 16. n. 17. p. 238
D. D. Vela Dissert. Iuris Tom. 1.

Dominium rei venditæ vt in emptorem transferatur,
 vltra traditionem requiritur vel pretij so-
 lutio venditori facta, vel alia satisfactio,
 vel his deficientibus, quod venditor em-
 ptoris fidem sequatur. dissertat. 30. num. 28.
 pag. 376
 Dominium, quod ab aliquo per venditorem, vel
 alium titulum, & traditionem simul ab eo fa-
 ctam recessit, non potest ad ipsum redire, nisi
 simili traditionis actu, secus si solo titulo abs-
 que traditione in aliquem dominium transfe-
 ratur. d. 32. n. 10. p. 391
 Dominium rei venditæ sub pacto additionis in
 diem vel legis commissorie pacti conditione
 eueniente ipso iure ad venditorem redit, licet
 interim emptoris sit, cum iure eam vendicandi
 à quolibet possessore, & an id in illis pactis
 speciale sit? dissertat. 3. num. 13. & 2. pag. 391.
 & 394
 Dominus si ad certum tempus rem aliam locaue-
 rit, potest eam etiam verbaliter in aliud tem-
 pus prorogare & hæc prorogata locatio telli-
 bus probata, iisdem quibus prima qualitatibus
 gaudet, ac præfertur posteriori eiusdem tem-
 poris locacioni, etiam per publicam scriptu-
 ram alij factæ. d. 12. n. 14. p. 139
 Potest locacione finita locatorem expellere, &
 alij cuiusque rem locare. d. 15. num. 8.
 & 25. *vers. Non item.* p. 180
 Agens aduersus conductorem finito locatio-
 nis tempore, vt domum vacuum reddat, repe-
 litur exceptione relocationis etiam verbalis,
 imò solo nutu absque verbis factæ. d. 12. n. 26.
 pag. 140
 Etiam si prior locatio in scriptis facta fuerit,
 & quare? *ibi* n. 23. & 24. *ibid.*
 Agere ad id potest vel actione propria loca-
 ti, vel conditione possessionis restitutoria
 (inter quæ remissiuè differentia traditur) vel
 interdicto vti possidetis, exemplo eius, quod
 domino proponitur aduersus inquilinum,
 ædes restititæ prohibentem. dissert. 12. num. 21.
 pag. 140
 Non potest per mediam secundi conductoris
 personam, quod per se non potest, *ibi* num. 26.
ibid.
 Ex quo semel primo conductori domum vel
 aliam rem locatam relocavit pro sequenti
 tempore, amplius conductore inuito penitere
 non potest, & quare? dissertat. 12. num. 27.
 pag. 140
 Quod pro alio tempore rem suam conductori
 relocet, longè diuersum est, quam quod per pa-
 ctum se ei ad relocandum adstringat, & quare?
 d. 12. n. 69. p. 146
 Prælationem habet in fructibus ex fundo à se
 locato perceptis, alteri à conductore venditis,
 pro pretio ab emptore oblato. d. 17. num. 15.
 p. 218
 Directus rei emphyteuticæ vel feudalis, etsi stricto
 iure post finitam generationem possit absque ini-
 iuria renouationem denegare, æquitate tamen in-
 specta non requè, & quare? d. 15. n. 24. p. 182
 Cum rem emphyteuticam, vel feudalem, per
 mortem vltimi possessoris vacantem, sibi re-
 tinere vult, nullam descendenti, vel aliis,
 quibus renouationis petendæ ius aliquod
 competit iniuriam facit. dissertat. 16. numer. 40.
 pag. 209
 Si emphyteusum, vel feudum vacantia iam al-
 teri concesserit ante petitam renouationem,
 similiter ad eam faciendam regulariter non
 cogitur
 A A A z

Index Rerum.

cogitur, & quare? ibi num. 51. ibid. & 56. pag. 210
Vbi huius sententiae auctores referuntur. In emptione meliorationum, quas emphyteuta fecit in re emphyteutica, praefertur extraneo emptori pro pretio ab illo oblato, quod ad hunc effectum sibi praedicendum est. d. 17. n. 16. pag. 218
Ius habet redimendi feudum a vasallo alienatum in casibus iure permixtis, pro pretio oblato ab extraneo emptore, ibi n. 17. ibid.
Si rem duobus pro eodem tempore locet, & secundum in eius possessionem inducat, putat Hieron. Ceual. quod cum per eum ipse possideat, censetur & ipse conuentus per mediam personam ipsius secundi conductoris a primo conuenti, cuius sententia refellitur. d. 19. nu. 36. cum 3. feqq. p. 243
Dominus si in semper auocat, nec inter creditores computatur. d. 30. n. 17. p. 375
Domo destructa saltem remanet area quae potissima aedificij pars est eius ius conseruans cui proinde credit superficies, d. 33. n. 8. p. 405
Domus proprietatis non tantum in superficie consistit, sed etiam imo multo magis in area. ibid. nu. 52. p. 413
Domus si simpliciter alicui obligetur, vel legatur, quae superficie extincta ad arcam reducatur, vel in aliam speciem mutetur, hypotheca, & legatum non minus in ipsa area vel specie mutata conseruabuntur. d. 33. n. 53. cum 8. feqq. feqq. p. 413
Idem si in area simpliciter obligata, vel relicta sit, cui aedificium postea fuerit impositum, ibidem.
Donandi animus in dubio non praesumitur, sed error magis, etsi nec is alius praesumi soleat. d. 21. n. 75. p. 270
Donata res alicui ad sacros ordines suscipiendos, in proprium eius illos accipientis, patrimonium transit, de qua vt tali solus ipse disponere potest. d. 34. n. 95. p. 463
Donatio a matre filijs facta, si ad secundas nuptias transeat, vel turpiter viuat, etiam ex ingratitudinis causa regulariter reuocari nequit. d. 7. n. 40. p. 75
Inter virum, & uxorem traditione inuita facta, morte confirmatur, non aliam. d. 4. nu. 47. p. 39. & 60. p. 40. & d. 21. n. 69. p. 267
Donelli ratio, & interpretatio ad l. scripturas 11. C. qui potiores merè cebrina, & singularis est aduersus communem, & veram interpretationem eiusque fallacia ostenditur. d. 21. n. 21. ad 54. p. 255. vsque ad 264
Dote habet priuilegium tacitae hypothecae respectu anteriorum creditorum, similes hypothecas tacitas habentium, non etiam respectu habentium expressas, tam iure communi, quam Regio, contra plures, d. 21. n. 68. p. 267
Data tantum hoc priuilegium habent, non etiam confessa regulariter, & qualiter hoc procedat? ibi n. 69. cum 3. feqq. ibid.
Etsi promissa tantum fuerit, potest promittens ad eius solutionem a marito cogi, qui eius non exacta, aut accepto latae periculum subibit, ac vice versa maritus promittenti adstrictus est ad recipiendam dotem, quandocumque sibi solutam, & qualiter hoc procedat? d. 26. n. 31. pag. 324
Etiam ante contractum matrimonium promissa, ex die contracti matrimonij tantum debentur incipit.

Si initio contracti matrimonij promissa sit marito, bona sua pro restitutione obliganti, eius numeratio ipsi facta etiam post pecuniam ab alio acceptam, cui eadem fuit hypotheca supposita, retrotrahitur ad initium illud potio-temque facit hypothecam pro dote constitutam, ea quae pro debito prius accepto postea facta est. d. 26. n. 32. p. 324
Idem nonnulli volunt, etsi ante contractum matrimonium dos promissa si quorum sententia refellitur. d. 26. n. 41. p. 325
Dote siue vxor in rebus dotalibus, vel ex dote comparatis extantibus, vel et ex dote praerogationem habet ceteris creditoribus anterioribus, etiam hypothecam habentibus. d. 30. n. 18. p. 375
Dote retardata an pro ea possit vxor aliquod interesse accipere. dissertat. 35. num. 49. & feqq. pag. 479
Dotis augmentum ab vxore constante matrimonio factum marito, simile donationis incrementum facienti in fraudem creditorum mariti factum censetur. d. 21. n. 13. p. 257
Et qualiter hoc procedat? ibi n. 73. p. 269
Promissio initio contracti matrimonij facta excludit praesumptam fraudem subsecuta confessionis receptae dotis. dissert. 21. num. 71. & 73. pag. 268. & 269
Vide etiam in verbo confessio receptae dotis, & verbo hypotheca.
Dotis promissio ab initio contracti matrimonij facta, & eius augmentum in rebus mobilibus ex intervallo subsecutum, qualiter differant, & quae sit eorum differentiae ratio? d. 21. n. 73. pag. 269
Dotalis res vxoris, licet matrimonio constante ad qualequale mariti dominium pertineat, tamen reuera ipsius vxoris sunt, eique semper soluto matrimonio, vel marito ad inopiam vergente incolomes manent. d. 11. n. 39. p. 7
In eam rem bona mariti tacite hypothecae iuri supposita sunt. d. 2. n. 63. p. 10
Rursus ad rem in verbo Maritus.
Dubitationis tollendae causa quod dispositioni adiectus, illi non officit, nec rei substantiam mutat. d. 29. n. 30. p. 367
Duo si requirantur ad alicuius actus consummationem ille praefertur, in quo prius ea reperitur. d. 19. n. 17. p. 238
Duobus ex malis, vide in verbo Malis.
Duplex stipulatio, & repromissio adeo frequens fuit olim in venditionis contractu, vt in consuetudinem transferit. dissertat. 20. num. 29. pag. 250

E

Ecclesia, etsi non possit directe, & immediare irritare matrimonium, quatenus est Sacramentum, at potest indirecte, & remote, & qualiter? d. 10. n. 60. p. 102
In locatione praediorum suorum nullam affectionem, vni potius, quam alteri locandi, sed solam utilitatis rationem praeculis habet, & quare? d. 11. n. 51. p. 157
Etiam absque solennitatibus emphyteusim concedere potest, & an talis consuetudo generaliter probata sit? d. 15. n. 39. p. 185
Idem cum iam antea emphyteusim concedere consuevit; in quibus & similibus terminis facultas

Index Rerum.

facultas iure data in perpetuum concedendi, dumtaxat intelligitur quoad descendentes, non etiam quoad extraneos. dissertat. 15. num. 40. pag. 186
Eius res infendari, vel emphyteuticari solite, vacante feudo, vel emphyteusi possunt dehinc abique vlla solennitate concedi. d. 15. num. 76. pag. 191
Etiam si praecesserit iuramentum de non infendando, vel emphyteuticando R. P. in consulo, & quare, & ad quae bona tale iuramentum referendum sit? ibi num. 77. ibid. & Auctores referuntur n. 79. ibid.
Cetera vide in verbo Conductor, & in verbo Emphyteusis.
Ecclesia tantum potest cognoscere, & declarare contractum, vt vsurarium, vel vsura suspectum; d. 18. n. 59. p. 357
Ecclesia diruta ac in eodem loco denuo aedificata veteris Ecclesiae qualitatibus & priuilegiis non gaudet, nisi ei denuo concedatur, diss. 33. n. 77. p. 452
Ecclesiae, vel monasterij bona ob magnum res alienum alienari legitime possunt, d. 35. num. 140 p. 496
Ecclesiasticus Princeps cur possit indirecte matrimonium clandestinum irritare; secularis autem non aequè possit iuramentum etiam indirecte irritum constituere? d. 10. n. 62. p. 102
Electionem plures populo tribuunt de idoniore ex duobus filijs simul Regi nascentibus, in Principem, seu futurum Regem, quorum sententia duplici ratione conuincitur. d. 4. nu. 61. & 62. p. 40
Rursus vide in verbis Regnum, Regum electio, Rex.
Electio vel nominatio incerti de certis, puta vnus ex familia, vel libertorum genere, si in fidei commissio perpetuo alicui inuicta sit, illo non nominante, fideicommissum deserit omnibus illius generis personis. d. 16. n. 45. post princip. Quid in maioratu? ibi, ad finem.
Electus ad temporale officium pro certo ac designato tempore, puta pro hoc anno, & factio alicuius iniuste impeditus, pro eodem tempore integrè officio vti; non potest cessante impedimento redintegrationem petere pro tempore praeritio, sed ad interesse tantum agere contra iniuste impeditum. diss. 20. num. 45. pag. 252
Emancipatio ius patriae potestatis, & sui heredis, quod in illo fundatur tollit. dissert. 17. n. 62. pag. 117
Eius, & patriae potestatis differentia a Iustinianio sublata est, ita ut emencipatos filios non minus quam suos parentibus succedere. d. 11. n. 65. p. 117
Emancipati filij etiam hodie vt sui non transibuntur ex veriore, ac receptiore sententia, cuius auctores referuntur. dissertat. 11. num. 67. & 69. ibid.
A Iustinianio aequiparati sunt suis quoad successionem, ita vt Praetoris auxilio non egeant, & quoad alios iuris effectus, non quoad succedendi modum, nec quoad qualitatem, & praerogatiuam iuratis, & quare? ibid. n. 67. ibid.
Quod de illis iure traditum est, ad suorum similitudinem succedere, non significat, eos effectos esse heredes, sed non minus parentibus succedere, quam succedunt in potestate constituti, quamquam diuersimode. d. 11. n. 72. p. 118
Cetera vide in verbo Filii.
Eius a mala fidei possessore praescribere nequit

rem a se comparatam, si dominus ius suum ignoret. d. 8. n. 34. p. 83
A domino sub conditione resoluitua additio- nis in diem, eandem quam alius conditionem offerens, ei praefertendus est, ad eumque effectum certior reddendus de oblata ab altero conditione. d. 17. n. 19. p. 218
Post venditionem alteri factam, si inductus sit in possessionem rei emptae, primo emptori praefertur. d. 19. n. 3. p. 236
Et eius reg. ratio. d. 9. n. 12. & 13. p. 237
Idem si emerit a non domino, quoad Publicianam actionem respectu primi emptoris, cum quo concurrat ad auocandam rem emptam, a cuius possessione cecidit. d. 19. n. 11. p. 237
Cetera vide in verbo Tenditio.
Emerere, vel vendere inuitus nemo compellitur. d. 19. n. 9. p. 363
Emens censum super re aliqua immobili, vel aequi- pollenti inpositum, rem ipsam emere non censetur. d. 31. n. 1. & 6. p. 382 & 383
Contrarium numeris sequentibus. ibid.
Emens bona fide a conductore rem conductam, eam 30. annorum spatio aduersus Dominum praescribit, etiam si ei semper a conductore pensionis solutae fuerint Domino tamen ratione iustae ignorantiae restitutio competit. d. 34. n. 91. p. 462
Emens bona fide ab emphyteuta usufructuario, vel feudatario non aequè rem praescribit aduersus dominum, ac emens a simplici conductore, & quare? d. 34. n. 93. ibid.
Emptionis & venditionis contractui si sit admixtum pactum aliquod, duplex in eandem rem personalis actio perditur est, altera in factum seu praescriptis verbis, altera ex empto. vel vendito, & quare? d. 32. n. 10. p. 392
Emptio rei suae non consistit, & quare? diss. 32. n. 22. p. 393
Emptio & venditio vera celebratur in censuali contractu non rei censitae, sed iuris exigendi ex ea redditum annuum. d. 34. n. 16. p. 445
Emptio certa pensionis annuae super certo fundo, vel castro, non est illicita, aut sceleratitia. d. 35. n. 24. & feqq. p. 474
Emptoris creditoribus agentibus ad distractionem rei emptae, & per traditionem acceptae, quasi in ipsius dominio existentis, vt illis satisfiat ob aliorum emptoris bonorum defectum, poterit tunc venditor, qui de pretio fidem non habuit, rem venditam in illorum concursum sibi vindicare. d. 30. n. 44. p. 377
Emptor etsi expressè solutionem non promittat, si tamen tacite id faciat, dilatione ad soluendum sibi a venditore data acquiescens, fidem suam adstringente, censetur, quod statuto tempore soluet, eamque venditor sequi, qui proinde rem venditam vindicare nequit sed tantu lapsu tempore ad pretium agere. d. 30. n. 49. & 51. p. 378
Contrarium refertur. n. 50. p. 378
Emptor, qui pretium debitori dedit, nec ab eo rem accepit, eam pro pretio a se tradito obligatam non habet, ita ut in ipsa anterioribus venditoris creditoribus praefertatur. d. 30. n. 74. p. 381
Emptor post contractum perfectum periculum in re emptae contingens subit. d. 33. n. 21. p. 406
Emptor secundus rei emphyteuticae, vel feudalis, inuestituram a domino directo accipiens, praefertur primo, in corporalem etiam possessionem inducto ab emphyteuta, vel vasallo, qui domino interquisito reddidit, contra nonnullos. d. 19. nu. 52. pag. 242